

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Przemysław Grajzer

Sędziowie: SSA Ewa Sikorska - Krysztąfkiewicz (spr.)

SSA Hanna Grądzielewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Ziembiewicz

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. del. do Prok. Apel. Józefa Ryndy

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2013 r.

sprawy M. Z. (1)

oskarżonego z art. 258§3kk, art. 299§1,5 i 6 kk i inne

oraz **B. D. (1)** oskarżonego z art. 258§1kk, art. 18§2kk w zw. z art. 271§1i3kk i inne

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 5 marca 2012 r. sygn. akt III K 308/08

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że obniża wymierzone oskarżonym kary łączne pozbawienia wolności:

- M. Z. (1) do 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy
- B. D. (1) do 4 (czterech) lat

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy

3. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Hanna Grądzielewska Przemysław Grajzer Ewa Sikorska - Krysztąfkiewicz

Niniejszy wyrok jest prawomocny i wykonalny z dniem 26 marca 2013r.

Poznań, dnia 26 marca 2013r.

Sędzia Sądu Apelacyjnego

Ewa Sikorska - Krysztąfkiewicz

UZASADNIENIE

1. M. Z. (1) oskarżony został o to, że:

I. w okresie, co najmniej od 16.06.2002 r. do 30.04.2005 r. w L., J., Ż., W., M. i innych miejscowościach, założył i kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw związanych z nielegalnym

obrotem paliwami płynnymi, w której skład wchodził ponadto: M. B. (1), Z. G., K. R., R. R. (1), M. D. (1), R. M., W. P. (1), B. D. (1) oraz V. D. (1), w ten sposób, iż dla nadania pozorów legalnie prowadzonego handlu produktami ropopochodnymi zlecił K. R. założenie firmy (...), natomiast R. R. (1) założenie firmy (...), oraz wykorzystał istniejącą, choć pozostającą w zawieszonyj działalności firmę (...) Z. G., oraz własną firmę (...), do wystawiania przez nich fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży oleju napędowego oraz benzyn, a także dokumentowania przyjęcia faktur fikcyjnych zakupów w/w produktów od innych podmiotów tworząc przy tym fikcyjną dokumentację finansowo-handlową, którą w znacznej mierze sporządzała jego konkubina M. B. (1), a następnie przekazywał tak sporządzone dokumenty poświadczające fikcyjne transakcje handlowe dalszym osobom i ich podmiotom gospodarczym, którzy tworzyli w ten sposób pozory legalności dla faktycznej sprzedaży paliwa pochodzącego z nieujawnionego źródła, bądź zwiększali koszty działalności swoich firm, a ponadto uczestniczył w przekazywaniu M. D. (1) środków pieniężnych w gotówce, pochodzących z przestępstwa prania pieniędzy,

tj. o czyn z art. 258 § 3 kk.

II. w okresie od 16.06.2002 r. do 30.04.2005 r. w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem popełnienia przestępstwa, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, jako właściciel firmy Przedsiębiorstwo (...) M. Z. (1), z/s w L., poświadczyl nieprawdę w dokumentach sprzedaży, w ten sposób, że wystawił łącznie 2541 fikcyjnych faktur sprzedaży paliwa w ilości 9.038.827 litrów, wartości 23.678.227,10 zł. na rzecz wymienionych niżej 231 podmiotów gospodarczych, i tak:

1. 7 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) spółka z o.o., na łączną kwotę 92 598,00 zł,
2. 7 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) D. K., na łączną kwotę 61 694, 79 zł,
3. 189 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) Stacja Paliw, na łączną kwotę 2 872 699,84 zł,
4. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) Z. N., na łączną kwotę 61 694,79 zł,
5. 1 fikcyjna faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) M. M., na łączną kwotę 7 210, 20 zł,
6. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) D. S., na łączną kwotę 14 238,40 zł,
7. 7 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) K. M., na łączną kwotę 71 004, 00 zł
8. 7 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), A. W. (1), na łączną kwotę 20 959,90 zł,
9. 5 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), M. W. (1), na łączną kwotę 15 103,60 zł,
10. 89 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), Z. L., na łączną kwotę 656 175,78 zł,
11. 10 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...)J. R., na łączną kwotę 44 408,00 zł,
12. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) T. T., na łączną kwotę 23 668, 00 zł,
13. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 5 185,00 zł,
14. 20 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) G. M., na łączną kwotę 332 145,00 zł,
15. 16 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), J. L. na łączną kwotę 151 743,60 zł,
16. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) s.c., T. K., na łączną kwotę 18 226,80 zł
17. 1 fikcyjną fakturę rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) Spółka Jawna R.M.T. L., na łączną kwotę 5 770,60 zł,
18. 9 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...)K. P., na łączną kwotę 40 522,30 zł,

19. 1 fikcyjną fakturę rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), W. K. (1), na łączną kwotę 2 781,60 zł,
20. 11 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) D. T., na łączną kwotę 32 281,20 zł,
21. 1 fikcyjną fakturę rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), E. K. (2), na łączną kwotę 2786,60zł,
22. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), M. Ż. na łączną kwotę 15 006, 00 zł
23. 34 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) M. W., na łączną kwotę 375 674,60 zł,
24. 36 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), T. O. (1), na łączną kwotę 498 284,60 zł,
25. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), K. S. (1) na łączną kwotę 16 805,50 zł,
26. 6 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) K., na łączną kwotę 16 461,46 zł,
27. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) s.c. Usługi (...), na łączną kwotę 6 405,00 zł,
28. 1 fikcyjną fakturę rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy PPHU (...), na łączną kwotę 2 379,00 zł,
29. 81 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy „(...)”, M. M. (1), (...), na łączną kwotę 1 181 265,00 zł,
30. 1 fikcyjną fakturę rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), W. W., na łączną kwotę 5 563,20 zł
31. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) s.c. (...) na łączną kwotę 49 056,20 zł
32. 65 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), P. P. (1), na łączną kwotę 396 207,20 zł,
33. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) S.J. M. J., W. R. (1), na łączną kwotę 38 808,20 zł,
34. 1 fikcyjną fakturę rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy P.H.U. (...) na łączną kwotę 8 540,00 zł,
35. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...)R. O., na łączną kwotę 2 673,20 zł,
36. 1 fikcyjna faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), Z. K. (1), na łączną kwotę 7 063,80 zł,
37. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) R. K., na łączną kwotę 12 395,20 zł,
38. 5 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Firma Handlowo Usługowa (...), na łączną kwotę 254 589,60 zł,
39. 1 fikcyjną fakturę rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) B. C. na łączną kwotę 2 504,00 zł,
40. 1 fikcyjna faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...) W. P. (2), na łączną kwotę 2 501,00 zł,
41. 1 fikcyjna faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), J. M., na łączną kwotę 2 501,00 zł,
42. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo (...) M. M. (2), na łączną kwotę 62 268,80 zł,
43. 22 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaż paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo Producyjno Handlowe (...) M. S., na łączną kwotę 189 922,32 zł,
44. 10 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) A. M., L. S., na łączną kwotę 54 143,60 zł,
45. 6 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) Spółka Jawna, na łączną kwotę 57 663,30 zł,

46. 16 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) B. N., na łączną kwotę 50 123,70 zł,
47. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) W. P., na łączną kwotę 4 806,80 zł,
48. 5 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) K. J., na łączną kwotę 13 481,00 zł,
49. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...)I. W., na łączną kwotę 7 095,60 zł,
50. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Firma Produkcyjno-Usługowa (...) S. K., na łączną kwotę 15 006,00 zł,
51. 5 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) K. T., na łączną kwotę 12 151,20 zł,
52. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) M. K. (1), na łączną kwotę 2 342,40 zł,
53. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) S. W., na łączną kwotę 14 908,40 zł,
54. 9 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) D. U., na łączną kwotę 23 460, 60 zł,
55. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) G. S., na łączną kwotę 14 792,50 zł,
56. 8 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) P. C., na łączną kwotę 90 389,80 zł,
57. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Zakład Usługowo-Handlowy (...), na łączną kwotę 2 464,40 zł,
58. 9 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) M. M. (3), na łączną kwotę 47 001,72 zł,
59. 26 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...)W. L., na łączną kwotę 260 030,80 zł,
60. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) N., na łączną kwotę 14 200,00 zł,
61. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) W. J., na łączną kwotę 4 965,40 zł,
62. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...)N. A., na łączną kwotę 206 204,40 zł,
63. 5 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo Produkcyjno Usługowo Handlowe (...) Z. K. (2), na łączną kwotę 55 827,20 zł,
64. 117 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) B. D., na łączną kwotę 1 250 614,68 zł,
65. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Klub Sportowy (...), na łączną kwotę 357,22 zł,
66. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy(...) V. D. (1), na łączną kwotę 2 525,40 zł,
67. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) M. M., na łączną kwotę 69 174,00 zł,
68. 29 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...)L. i C. W., na łączną kwotę 265 084,40 zł,
69. 7 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) Z. K., na łączną kwotę 39 789,08 zł,
70. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) R. Ć., na łączną kwotę 7 210,20 zł,
71. 9 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...)J. D., na łączną kwotę 121 463,20 zł,
72. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) J. P., na łączną kwotę 2 427,80 zł,

73. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy PHU A. M., na łączną kwotę 2 366,80 zł,
74. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) W. Z., na łączną kwotę 11 254,50 zł,
75. 9 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) K. M., na łączną kwotę 52 691,80 zł
76. 56 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) „N.”, na łączną kwotę 489 456,07 zł,
77. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) A. D., na łączną kwotę 9 467,20 zł,
78. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) W. A., na łączną kwotę 2 366,80 zł,
79. 28 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Zakład (...) J. K., na łączną kwotę 246 457,40 zł,
80. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) H. K., na łączną kwotę 38 503,20 zł,
81. 22 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) P. K., na łączną kwotę 95 219,78 zł,
82. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) S. P., na łączną kwotę 4 333,44 zł,
83. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) Ś. L., na łączną kwotę 17 995,00 zł,
84. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) W. Z., na łączną kwotę 22 997,00 zł,
85. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy P.H.W. (...) I. O., na łączną kwotę 21 252,40 zł,
86. 16 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) K. A., na łączną kwotę 67 957,90 zł,
87. 8 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) E. S., na łączną kwotę 85 278,00 zł,
88. 69 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) L. N., na łączną kwotę 728 388,80 zł,
89. 10 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) Spółka Jawna D.K., M.W., na łączną kwotę 57 022,80 zł,
90. 32 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy P.T. P.H. (...) L. W., na łączną kwotę 393 015,20 zł,
91. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy P.W. (...) R. T., na łączną kwotę 19 666,40 zł,
92. 12 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo (...) M. (...) Spółka Jawna, na łączną kwotę 59 179,76 zł,
93. 12 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) Z. K. na łączną kwotę 73 102,40 zł,
94. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) – R. T., na łączną kwotę 15 390,30 zł,
95. 1 fikcyjną fakutra rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) P. S., na łączną kwotę 11 651,00 zł,
96. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 11 895,00 zł,
97. 14 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy P.H.U. B. R., na łączną kwotę 146 570,80 zł,
98. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy PW (...), na łączną kwotę 2 366,80 zł,

99. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo Produkcyjno Usługowo Handlowe (...) R. W., na łączną kwotę 7 698,20 zł,
100. 7 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Handel i (...), na łączną kwotę 63 067,90 zł,
101. 27 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 249 823,06 zł,
102. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 6 832,00 zł,
103. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Skup i (...), na łączną kwotę 6 832,00 zł,
104. 9 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 28 678,54 zł,
105. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Publiczny (...), na łączną kwotę 7 822,64 zł,
106. 11 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Firma Handlowa (...), na łączną kwotę 30 280,40 zł,
107. 103 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 1 453 404,10 zł,
108. 80 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 1 051 640,00 zł,
109. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy P.W.H.U. (...) W. J., na łączną kwotę 6 588,00 zł,
110. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy P. P.H.U. (...), na łączną kwotę 6 344,00 zł,
111. 30 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe (...), na łączną kwotę 303 590,90
112. 184 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) S.C. S. P., E. P., na łączną kwotę 1 126 042,92 zł,
113. 5 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Gospodarstwo Rolne (...), na łączną kwotę 33 214,50 zł,
114. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) S.C. R., T., D., na łączną kwotę 37 142,90 zł,
115. 8 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) S.C. E. D., M. D. (2), na łączną kwotę 1 030 395,00 zł,
116. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) S.C., na łączną kwotę 6 527,00 zł,
117. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży dla firmy (...), na łączną kwotę 1 226,10 zł,
118. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 8 241,10 zł,
119. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 7 161,40 zł,
120. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi Przewozowo- (...), na łączną kwotę 4 697,00 zł,
121. 57 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Stacja Paliw PHU (...), na łączną kwotę 1 028 423,40 zł,
122. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 3 623, 40 zł,
123. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 1 784,25 zł,
124. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...). T. D. A. O., na łączną kwotę 8 127,64 zł,
125. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 1 226,10 zł,

126. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 2 379,00 zł,
127. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 2 415,60 zł,
128. 7 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), (...), na łączną kwotę 30 432,00 zł,
129. 13 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 86 034,40 zł,
130. 7 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Zakład Usług (...) inż. R. K., na łączną kwotę 34 526,00 zł,
131. 7 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 49 434,40 zł,
132. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 12 695,43 zł,
133. 25 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo (...) S.C. P., B. K., na łączną kwotę 245 866,60 zł,
134. 58 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) S.C. M. N., J. P., na łączną kwotę 279 855,80 zł,
135. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Wytwórnia (...) z D. (...) B. G., na łączną kwotę 6 374,50 zł,
136. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Firma Handlowo (...), na łączną kwotę 24 034,00 zł,
137. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Firma Handlowo-Usługowa (...), na łączną kwotę 12 139,00 zł,
138. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo (...), na łączną kwotę 48 556,00 zł,
139. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 6 780,76 zł,
140. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 1 226,10 zł,
141. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 1 201,70 zł,
142. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 3 666,10 zł,
143. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 6 008,50 zł,
144. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Firma Usługowa (...)” S. W., na łączną kwotę 1 226,10 zł,
145. 5 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 4 528,64 zł,
146. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 1 699,45 zł,
147. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 6 029,85 zł,
148. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Firma Usługowa (...), na łączną kwotę 3 592,90 zł,
149. 5 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 6 344,00 zł,
150. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...) (...). T. N., na łączną kwotę 2 930,44 zł,
151. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Publiczny (...), na łączną kwotę 40 491,80 zł,
152. 32 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 163 848,44 zł,
153. 22 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 130 643,70 zł,

154. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 8 235,00 zł,
155. 1 fikcyjna faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), S.C. J. S., B. M., G. S., na łączną kwotę 1 213,90 zł,
156. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 2 318,00 zł,
157. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...)T. S., na łączną kwotę 11 931,60 zł,
158. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) S.C. T. C. i W. C., na łączną kwotę 4 758,00 zł,
159. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 27 596,40 zł,
160. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 23 546,00 zł,
161. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...)” M. F., na łączną kwotę 9 613,60 zł,
162. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 11 834,00 zł,
163. 9 fikcyjny faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo (...) R. W. (2), na łączną kwotę 108 565,24 zł,
164. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo (...) -Usługowe S. L., na łączną kwotę 4 977,60 zł,
165. 6 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), K., na łączną kwotę 72 407,00 zł,
166. 5 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Publiczny (...), na łączną kwotę 38 979,00 zł,
167. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 11 895,00 zł,
168. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) Spółka Jawna A.W. J., na łączną kwotę 25 481,90 zł,
169. 1 fikcyjną fakturę rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 2 379,00 zł,
170. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Publiczny (...) dla Miasta i Gminy B. Z. D., na łączną kwotę 7 112,60 zł,
171. 21 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) M. B. (2), na łączną kwotę 234 874,40 zł,
172. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 5 555,88 zł,
173. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), T. O. (2), na łączną kwotę 4 758,00 zł,
174. 14 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 72 626,60 zł,
175. 5 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 47 140,80 zł,
176. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Firma Handlowo – Usługowa (...), na łączną kwotę 38 863,71 zł,
177. 5 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...). S., na łączną kwotę 52 740,60 zł,
178. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo (...), na łączną kwotę 2 427,80 zł,
179. 6 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 43 200,20 zł,

180. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Publiczny (...), na łączną kwotę 33 818,40 zł,
181. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo (...) K. A., na łączną kwotę 25 071,00 zł,
182. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 11 041,00 zł,
183. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe (...), na łączną kwotę 38 991,220 zł,
184. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 8 753,50 zł,
185. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy P. P.H. (...) J. J. (1), na łączną kwotę 6 039,00 zł,
186. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) S.C. Ż., na łączną kwotę 11 834,00 zł,
187. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...) W. T., na łączną kwotę 4 251,70 zł,
188. 25 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy S.C. (...) A. W., T. Z., na łączną kwotę 236 033,40 zł,
189. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe (...) M. C., na łączną kwotę 2 415,60 zł,
190. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...)J., na łączną kwotę 20 014,10 zł,
191. 22 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) Spółka Jawna, na łączną kwotę 175 002,90 zł,
192. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 19 690,80 zł,
193. 7 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy P. P.H.U. (...). (...) K. W., na łączną kwotę 59 633,60 zł,
194. 6 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Cegielnia (...) J. S., na łączną kwotę 27 279,20 zł,
195. 8 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) S.C., na łączną kwotę 68 198,00 zł,
196. 11 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Firma Handlowo-Usługowa (...), na łączną kwotę 105 401,90 zł,
197. 5 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Firma Handlowo-Usługowa (...), na łączną kwotę 38 027,40 zł,
198. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 14 188,60 zł,
199. 25 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 121 268,00 zł,
200. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 4 733,60 zł,
201. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Handel (...), (...) Z. T., na łączną kwotę 21 746,50 zł,
202. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 1 207,80 zł,
203. 13 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 75 113,80 zł,
204. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 18 037,70 zł,

205. 7 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Firma Handlowo Usługowa (...), na łączną kwotę 59 523,80 zł,
206. 17 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 135 914,10 zł,
207. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy P.H.U. (...) M. M. (4), na łączną kwotę 2 379,00 zł,
208. 11 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 98 868,80 zł,
209. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 22 350,40 zł,
210. 8 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy P. P.H.U. (...) T. Ś., na łączną kwotę 108 821,60 zł,
211. 50 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...).G., R.C., na łączną kwotę 474 458,00 zł,
212. 10 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Zakład Usługowo-Handlowy (...) Spółka Jawna M. Z., Z. Z., M. Z., na łączną kwotę 60 780,40 zł,
213. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Publiczny (...), na łączną kwotę 29 463,00 zł,
214. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...)koński, na łączną kwotę 8 344,80 zł,
215. 14 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 100 826,90 zł,
216. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 13 139,40 zł,
217. 4 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 53 680,00 zł,
218. 3 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi Przewozowe (...), na łączną kwotę 14 640,00 zł,
219. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 3416,00 zł,
220. 31 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 110 410,00 zł,
221. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Usługi (...), na łączną kwotę 10 858,00 zł,
222. 5 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 34 147,80 zł,
223. 7 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 48 604,80 zł,
224. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Zakład Usług (...), na łączną kwotę 2 501,00 zł,
225. 11 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo (...) M. P. Zakład Produkcyjny, na łączną kwotę 69 277,70 zł,
226. 23 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy P.H.U. T. G. (1), na łączną kwotę 220 593,08 zł,
227. 5 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...) S.C. A. G., T. G. (2), na łączną kwotę 55 891,86 zł,
228. 5 fikcyjnych faktur rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...), na łączną kwotę 45 859,80 zł,
229. 1 fikcyjną faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy H.F. Przedsiębiorstwo (...), na łączną kwotę 9 599,70 zł,
230. 2 fikcyjne faktury rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 18 971,00 zł,

231. 1 fikcyjna faktura rzekomej sprzedaży paliwa dla firmy (...), na łączną kwotę 6 849,69 zł, przez co podjął się czynności mających na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków pieniężnych, w łącznej wartości 23.678.227,30 zł., wynikającej z popełnienia czynów zabronionych związanych z obrotem paliwami płynnymi, polegających na przestępczym przejęciu kwot należnych Skarbowi Państwa z tytułu podatków akcyzowych oraz od towarów i usług, odnosząc z tego tytułu własną korzyść majątkową w postaci „prowizji” uzyskanej od N. A., W. P. (1), K. S. (2) oraz P. Ł., w kwocie odpowiadającej naliczonej „prowizji” w wysokości 6 groszy od litra paliwa wynikającego z faktury, co stanowi 542.329,62 zł,

tj. o czyn z art. 299 § 1, 5 i 6 kk w zw. z art. 271 § 1 i 3 kk oraz art. 12 kk i art. 65 kk

III. w okresie od 16.06.2002 r. do 23.06.2003 r. w J. i L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem popełnienia przestępstwa, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez Z. G., wykorzystując przy tym pomoc swojej konkubiny M. B. (1), która z jego polecenia sporządzała fikcyjne faktury kupna – sprzedaży oleju napędowego i benzyny, a następnie Z. G., właściciel firmy z zawieszoną działalnością gospodarczą A., z/s w J., składając na nich swoje podpisy poświadczając nieprawdę na następujących dokumentach:

- 1 fikcyjnej fakturze rzekomej sprzedaży w dniu 06.06.2003 r. oleju napędowego dla firmy (...), K. R. z/s w Ż., na kwotę 64.562,40 zł

- 94 fikcyjnych fakturach rzekomej sprzedaży w okresie od 16.06.2002 r. do 23.06.2003 r. oleju napędowego i benzyny dla firmy PW (...), M. Z. (1) z/s w L., na łączną kwotę 9.381.343,47 zł,

- oraz w 36 fikcyjnych dowodach wypłat, za okres od 06.01.2003 r. do 27.01.2003r. potwierdzających przyjęcie pieniędzy w gotówce przez Z. G. od firmy PW (...), M. Z. (1) z tytułu sprzedaży paliw wynikających z wystawienia wymienionych wcześniej faktur przez co Z. G. podjął się czynności mających na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków pieniężnych, w łącznej wartości 9.445.905,87 zł., wynikającej z popełnienia czynów zabronionych związanych z obrotem paliwami płynnymi, polegających na przestępczym przejęciu kwot należnych Skarbowi Państwa z tytułu podatków akcyzowych oraz od towarów i usług, odnosząc z tego tytułu własną korzyść majątkową uzyskaną od M. Z. (1), w kwocie co najmniej 14.000,00 zł.

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 299 § 1 i 5 kk i art. 271 § 1 i 3 kk oraz art. 12 kk i art. 65 kk

IV. w okresie od 10.06.2003 r. do 27.07.2004 r., w Ż. i L. - działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem popełnienia przestępstwa, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez K. R., wykorzystując przy tym pomoc swojej konkubiny M. B. (1), która z jego polecenia sporządzała fikcyjne faktury kupna – sprzedaży oleju napędowego i benzyny, a następnie K. R., prowadzący firmę (...) z/s w Ż., składając na nich swoje podpisy poświadczając nieprawdę na następujących dokumentach:

- 54 fikcyjnych fakturach rzekomej sprzedaży oleju napędowego i benzyn dla firmy (...) sp. z o.o. w G. W., na łączną kwotę 3.994.433,72 zł,

- 32 fikcyjnych fakturach rzekomej sprzedaży oleju napędowego dla firmy (...), B. D. (1) z/s w L., na łączną kwotę 1.331.611,70 zł,

- 2 fikcyjnych fakturach rzekomej sprzedaży oleju napędowego dla firmy (...), V. D. (1) z/s w L., na łączną kwotę 50.142,00 zł,

- 2 fikcyjnych fakturach rzekomej sprzedaży oleju napędowego dla firmy (...) - (...), M. G. z/s w K., na łączną kwotę 26.230,00 zł,

- 1 fikcyjnej fakturze rzekomej sprzedaży oleju napędowego dla firmy (...) z/s w P., na łączną kwotę 11.895,00 zł,

- 1 fikcyjnej fakturze rzekomej sprzedaży oleju napędowego dla firmy (...), na łączną kwotę 7.246,80 zł,

a także podpisywał przygotowane przez M. B. (1) dowody KP potwierdzające przyjęcie od kontrahentów kwot należnych z tytułu w/w transakcji, co nie polegało na prawdzie, po czym, tak sporządzone dokumenty M. Z. (1) w przypadku firmy (...) sp. z o.o. przekazywał R. M., w przypadku firm (...) - R., B. D. (2), zaś A.-G. - (...) M. M. (1), bądź W. M. (1),

przez co K. R. podjął się czynności mających na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków pieniężnych, w łącznej wartości 5.421.559,22 zł., wynikającej z popełnienia czynów zabronionych związanych z obrotem paliwami płynnymi, polegających na przestępczym przejęciu kwot należnych Skarbowi Państwa z tytułu podatków akcyzowych oraz od towarów i usług, odnosząc z tego tytułu własną korzyść majątkową uzyskaną od M. Z. (1), w kwocie co najmniej 14.000,00 zł, podczas gdy M. Z. (1) uzyskiwał korzyść majątkową w wysokości 6 groszy na litrze paliwa wynikającego z faktury, co stanowi 132.408,00 zł;

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 299 § 1 i 5 kk i art. 271 § 1 i 3 kk oraz art. 12 kk i art. 65 kk

V. w okresie od 01.07.2004 r. do 31.08.2004 r. w L. – działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem popełnienia przestępstwa, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez R. R. (1), polecając mu założenie własnej działalności gospodarczej pod firmą (...), z/s w L., a następnie składanie podpisów na sporządzonych przez siebie fikcyjnych fakturach kupna – sprzedaży oleju napędowego i benzyny, przez co wyżej wymieniony poświadczał nieprawdę, w następujących dokumentach:

- 55 fikcyjnych fakturach rzekomej sprzedaży oleju napędowego i benzyn dla firmy PW (...) w L., na łączną kwotę 5.674.962,13 zł.

- 7 fikcyjnych fakturach rzekomej sprzedaży oleju napędowego dla firmy (...), K. R., z/s w Ż., na łączną kwotę 207.668,40 zł,

oraz polecił mu podrobienie na następujących dokumentach podpisy Z. G.:

- 57 fikcyjnych fakturach rzekomej sprzedaży w okresie od 30.07.2003 r. do 30.01.2004 r. oleju napędowego i benzyn przez firmę (...), Z. G., z/s w J. dla FH (...) K. R. z/s w Ż., na łączną kwotę 3.179.195,41 zł.

- 75 fikcyjnych fakturach rzekomej sprzedaży w okresie od 01.07.2003 r. do 22.12.2003 r. oleju napędowego i benzyn przez firmę (...), Z. G., z/s w J. dla PW (...), M. Z. (1) z/s w L., na łączną kwotę 4.455.539,43

- 1 fikcyjnej fakturze rzekomej sprzedaży w dniu 19.02.2004 r. oleju napędowego przez firmę (...), Z. G., z/s w J. dla PW (...), M. Z. (1) z/s w L., na kwotę 10.248,00 zł.

- 854 fikcyjnych dowodach wypłat, za okres od 16.06.2002 r. do 31.12.2003 r. potwierdzających przyjęcie pieniędzy w gotówce przez Z. G. od firmy PW (...), M. Z. (1) z tytułu sprzedaży paliw wynikających z wystawienia wymienionych wyżej faktur przez co R. R. (1) podjął się czynności mających na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków pieniężnych, w łącznej wartości 13.527.613,37 zł., wynikającej z popełnienia czynów zabronionych związanych z obrotem paliwami płynnymi, polegających na przestępczym przejęciu kwot należnych Skarbowi Państwa z tytułu podatków akcyzowych oraz od towarów i usług, odnosząc z tego tytułu własną korzyść majątkową uzyskaną od M. Z. (1), w kwocie co najmniej 8.400 zł;

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 299 § 1 i 5 kk i art. 271 § 1 i 3 kk oraz art. 12 kk oraz art. 65 kk

VI. w okresie od 30.07.2003 r. do 27.07.2004 r. w L., W. i M., działając z góry powzięty zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1), W. P. (1), M. D. (1) i R. M., w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, pomógł w przeniesieniu posiadania pieniędzy w gotówce, w łącznej kwocie 3.994.433,72 zł przekazując je dla M. D. (1) za pośrednictwem wyżej wymienionych osób, po ich uprzedniej wypłacie z rachunku bankowego, przez działającą z jego polecenia M. B. (1), jako pełnomocnika firmy (...) K. R. z/s w Ż., upoważnioną do dysponowania rachunkiem tej firmy, która wypłaciła je z Banku (...) w L., gdzie wcześniej przelane zostały one przez firmę (...) sp. z o.o. w G. W., przy czym powyższe środki pieniężne pochodziły z korzyści wynikających z popełnienia czynów zabronionych związanych z obrotem paliwami płynnymi, polegających na przestępczym przejęciu kwot należnych Skarbowi Państwa z tytułu podatków akcyzowych oraz od towarów i usług, przez co w znacznym stopniu utrudnił on stwierdzenie ich przestępczego pochodzenia oraz ich wykrycie i zajęcie

tj. o czyn z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk.

3. B. D. (1) oskarżony został o to, że:

„XII. w okresie, od 14.10.2002 r. do 24.02.2004 r. w L. i innych miejscowościach, brał udział w założonej i kierowanej przez M. Z. (1) zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi, w ten sposób, iż współdziałając z M. Z. (1) i M. B. (1), dla nadania pozorów legalnie prowadzonego handlu produktami ropopochodnymi wykorzystywał fikcyjne faktury sprzedaży oleju napędowego przez firmy: PW (...), M. Z. (1) oraz FH (...), K. R., na rzecz własnej firmy (...), B. D. (1), wprowadzając do obrotu gospodarczego własne paliwo z nieujawnionego źródła pochodzenia;

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

XIII. w okresie od 14.10.2002r. do 24.02.2004r. w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem popełnienia przestępstwa, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, nakłaniał M. Z. (1) oraz M. B. (1) do dokonania czynu zabronionego, polegającego na sporządzeniu poświadczających nieprawdę dokumentów – 150 faktur VAT dokumentujących rzekomą sprzedaż paliwa w postaci oleju napędowego o łącznej wartości 2.618.643.30 zł, z czego przez firmę PW (...), M. Z. (1) w L., w kwocie 1.250.614.60 zł, natomiast przez firmę (...) K. R. z/s w Ż., w kwocie 1.368.028.70zł, na rzecz własnej firmy (...) w L., płacąc z tego tytułu M. Z. (1) oraz M. B. (1) „prowizję” w wysokości 6 groszy na litrze paliwa wynikającego z faktury, odpowiadającej wartości tankowanego przez nich na własne potrzeby paliwa, bądź przekazywanym środkiem pieniężnym w gotówce;

tj. o czyn z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 271 § 1 i 3 kk oraz z art. 12 kk i 65 kk

XIV. w okresie od 14.10.2002 r. do 24.02.2004 r. w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem popełnienia przestępstwa, czyniąc sobie z tego tytułu stałe źródło dochodu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wprowadził w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w L., poprzez wywołanie u nich przeświadczenia, iż transakcje zakupu paliwa wynikające z poświadczających nieprawdę dokumentów - 150 faktur VAT dokumentujących rzekomą sprzedaż paliwa w postaci oleju napędowego o łącznej wartości 2.618.643,30 zł przez firmy PW (...), M. Z. (1), z/s w L. oraz FH (...), K. R., z/s w Ż., na rzecz własnej firmy (...), z siedzibą w L., miały miejsce w rzeczywistości, co nie odpowiadało prawdzie i w ten sposób doprowadził do nieuzasadnionego zwiększenia kosztów działalności swojej firmy oraz spowodował stratę Skarbu Państwa, w wysokości 576.101,52 zł odpowiadającej wartości nie odprowadzonego podatku od towarów i usług;

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2, 3 i 5 kks oraz z art. 6 § 2 kks

XV. w okresie od 24.12.2003 r. do 16.01.2006 r. w L. i G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem popełnienia przestępstwa, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez L. J., polecając mu założenie własnej działalności gospodarczej pod firmą PW (...), z/s w G., oraz otworzenie rachunku bankowego, a następnie składanie podpisów na sporządzonych przez siebie fikcyjnych fakturach kupna-

sprzedaży oleju napędowego oraz śrutu zbożowej, a także wykonanych usługach transportowych, przez co wyżej wymieniony poświadczył nieprawdę na następujących dokumentach:

- 169 fikcyjnych fakturach sprzedaży na łączną kwotę 3.733.568,98 zł, na rzecz (...), B. D. (1), z/s w L.,
- 516 fikcyjnych fakturach na łączną kwotę 17.047.093,73 zł., na rzecz (...), V. D. (1), z/s w L.,
- 76 fikcyjnych fakturach na łączną kwotę 1.717.148,78 zł., na rzecz (...) s.c. V. D. (1) i K. B., jak również poświadczył przyjęcie zapłaty za rzekomo sprzedany towar, przy czym przez podjęcie powyższych czynności L. J. udzielił tym samym pomocy do faktycznego wprowadzenia do obrotu paliwa pochodzącego z nieujawnionego źródła o podanej wyżej wartości, dokonanego przez B. D. (1), który uzyskał w ten sposób środki pieniężne pochodzące z korzyści wynikających z popełnienia czynności zabronionych związanych z obrotem paliwami płynnymi, polegających na przestępczym przejęciu kwot należnych Skarbowi Państwa z tytułu podatków akcyzowego oraz od towarów i usług, odnosząc z tego tytułu własną korzyść majątkową uzyskaną od B. D. (1), w kwocie odpowiadającej naliczonej „prowizji” w wysokości 700 zł., miesięcznie, co w znacznym stopniu utrudniło stwierdzenie ich przestępczego pochodzenia oraz ich wykrycie i zajęcie.;

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 299 § 1 i 5 kk i art. 271 § 1 i 3 kk oraz art. 12 kk i art. 65 kk.

XVI. w okresie od 24.12.2003r. do 16.01.2006r. w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem popełnienia przestępstwa, czyniąc sobie z tego tytułu stałe źródło dochodu, wprowadził w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w L., poprzez wywołanie u nich przeświadczenia, iż transakcje zakupu oleju napędowego oraz śrutu zbożowej, a także wykonane usługi transportowe wynikające z poświadczających nieprawdę dokumentów:

- 169 fikcyjnych faktur VAT sprzedaży na łączną kwotę 3.733.568,98 zł, na rzecz (...), B. D. (1), z/s w L.,
- 516 fikcyjnych faktur sprzedaży na łączną kwotę 17.047.093,73 zł., na rzecz (...), (...), V. D. (1), z/s w L.,
- 76 fikcyjnych faktur VAT sprzedaży na łączną kwotę 1.717.148,78 zł., na rzecz (...) s.c., V. D. (1) i K. B.,

Wystawionych przez firmę PW (...), L. J., z/s w G., dokumentujących rzekome transakcje handlowe o łącznej wartości 22.497.811,49 zł, miały miejsce w rzeczywistości, co nie odpowiadało prawdzie i w ten sposób doprowadził do nieuzasadnionego zwiększenia kosztów działalności wymienionych firm oraz spowodował stratę Skarbu Państwa, w wysokości 4.949.518,52 zł odpowiadającej wartości nie odprowadzonego podatku od towarów i usług

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 kks oraz z art. 6 § 2 kks.

Wyrokiem z 5.03.2012r. sygn. akt III K 308/08 Sąd Okręgowy w Poznaniu orzekł, iż:

„ 14. Oskarżonego B. D. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art. 258 §1 k.k., popełnionego w sposób wyżej opisany w punkcie XII, z tą zmianą, iż przyjmuje, że w okresie od około października 2002 r. do lutego 2004r. i za to na podstawie art. 258 §1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

15. Oskarżonego B. D. (1) uznaje za winnego tego, że w okresie od około października 2002 r. do około lutego 2004 r., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w warunkach ciągu przestępstw, w zamiarze aby:

- M. Z. (1) jako właściciel firmy PW (...) z siedzibą w L., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przy współudziale M. B. (1), wystawił na rzecz jego własnej firmy (...) w L. – 117 nierzetelnych faktur VAT, dokumentujących rzekomą sprzedaż paliwa w postaci oleju napędowego, datowanych w okresie od 14 października 2002 r. do 24 lutego 2004., o łącznej wartości brutto w kwocie 1.250.614,68 zł,

- M. Z. (1) jako kierujący K. R. – właścicielem firmy (...) z siedzibą w Ż., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przy współudziale M. B. (1) wystawił na rzecz jego własnej firmy (...) w L. – 33 nierzetelne faktury VAT, dokumentujące rzekomą sprzedaż paliwa w postaci oleju napędowego, datowane w okresie od 10 czerwca 2003 r. do 18 grudnia 2003 r., o łącznej wartości brutto w kwocie 1.368.028,70 zł,

- w sumie 150 nierzetelnych faktur VAT o łącznej wartości 2.618.643,38 zł,

ułatwił mu popełnienie tych czynów zabronionych w ten sposób, że „zamawiał” wymienione faktury bezpośrednio u M. Z. (1) lub za pośrednictwem M. B. (1), podając im dane niezbędne do wystawienia faktur, w tym ilość rzekomo nabywanego oleju napędowego, na podstawie których M. Z. (1), przy współudziale M. B. (1) oraz działającego na polecenie M. K. (2) R., wystawiali nierzetelne faktury, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, płacąc M. Z. (1) bezpośrednio lub za pośrednictwem M. B. (1) „prowizję” w wysokości 6 groszy od litra wykazywanego w fakturach paliwa – to jest ciągu przestępstw z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s., w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2, 3 i 5 k.k.s. i za to, na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 4 k.k.s., przy zastosowaniu art. 38 § 1 pkt 1 k.k.s., wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

16. Oskarżonego B. D. (1) uznaje za winnego tego, że w latach 2002, 2003, 2004, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, jako właściciel firmy (...), z siedzibą w L., składając w Urzędzie Skarbowym w L. deklaracje VAT-7 w zakresie rozliczenia podatku od towarów i usług, za miesiące od października 2002 r. do lutego 2004 r., podał nieprawdę, poprzez uwzględnienie w rozliczeniach podatkowych wartości podatku naliczonego wynikającego ze 117 nierzetelnych faktur VAT, datowanych w okresie od 14 października 2002 r. do 24 lutego 2004., o łącznej wartości brutto 1.250.614,68 zł, firmy PW (...), M. Z. (1), z/s w L., 33 nierzetelnych faktur VAT, datowanych w okresie od 10 czerwca 2003 r. do 18 grudnia 2003 r., o łącznej wartości brutto w kwocie 1.368.028,70 zł, firmy (...) K. R. z siedzibą w Ż., dokumentujących rzekomą sprzedaż paliwa w postaci oleju napędowego na rzecz własnej firmy (...), z siedzibą w L., co nie odpowiadało prawdzie, narażając na uszczuplenie podatek od towarów i usług za lata 2002 r. , 2003r. i 2004r. w łącznej wysokości 472.357,38 zł - to jest przestępstwa z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesiące pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek

dziennych w kwocie po 30 (trzydzieści) zł każda.

17. Na podstawie art. 33 § 1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego przepadek na rzecz

Skarbu Państwa kwoty 472.357,38 (czterysta siedemdziesiąt dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt siedem złotych i 38/100) zł, tytułem równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przypisanego mu w punkcie 16 wyroku przestępstwa.

18. Oskarżonego B. D. (1) uznaje za winnego tego, że działając w okresie od około grudnia 2003r. do około stycznia 2006r. w L. i G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez L. J., polecając mu wystawianie nierzetelnych faktur VAT, poprzez składanie podpisów na uprzednio sporządzonych przez oskarżonego fikcyjnych fakturach kupna - sprzedaży oleju napędowego oraz śrutu zbożowej, a także rzekomo wykonanych usługach transportowych, datowanych w okresie od 24.12.2003 r. do 16.01.2006 r., co nie odpowiadało prawdzie – to jest:

- 175 fikcyjnych fakturach sprzedaży, datowanych w okresie od 24 grudnia 2003 r. do 23 listopada 2004 r., na łączną kwotę 3.944.824,18 zł brutto, na rzecz (...), B. D. (1), z/s w L.,

- 516 fikcyjnych fakturach, datowanych w okresie od 9 stycznia 2004r. do 28 grudnia 2004r., od 2 stycznia 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., od 3 stycznia 2006 r. do 16 stycznia 2006 r. na łączną kwotę 17.347.810,93 zł brutto., na rzecz (...), V. D. (1), z/s w L.,

- 76 fikcyjnych fakturach, datowanych w okresie od 27 października 2004r. do 20 grudnia 2004r., od 7 stycznia 2005 r. do 7 grudnia 2005 r., na łączną kwotę 1.717.148,78 zł brutto, na rzecz (...) s.c. V. D. (1) i K. B., z/s w L.

- łącznie 767 nierzetelnych faktur na kwotę 23.009.783,89 zł - jest przestępstwa z art. 9 § 1 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 62 § 2 k.k.s. wymierza mu karę grzywny w liczbie 240 (dwieście czterdzieści) stawek dziennych w kwocie po 30 (trzydzieści) zł każda

19. Oskarżonego B. D. (1) uznaje za winnego tego, że działając w okresie od około grudnia 2003 r. do około stycznia 2006r. w L. i G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, polecając L. J. założenie własnej działalności gospodarczej pod firmą PW (...), z/s w G. oraz otworzenie rachunku bankowego, a następnie kierując wystawianiem przez niego nierzetelnych faktur VAT, poprzez składanie podpisów na uprzednio sporządzonych przez oskarżonego fikcyjnych fakturach kupna-sprzedaży oleju napędowego, a także rzekomo wykonanych usługach transportowych, datowanych w okresie od 24.12.2003 r. do 16.01.2006 r., co nie odpowiadało prawdzie – to jest:

- 174 fikcyjnych fakturach sprzedaży, na rzecz (...), B. D. (1), z/s w L., 515 fikcyjnych fakturach sprzedaży, na rzecz (...), V. D. (1), z/s w L., 76 fikcyjnych fakturach sprzedaży, na rzecz (...) s.c. V. D. (1) i K. B., z/s w L. – łącznie na 765 nierzetelnych fakturach VAT, na kwotę 22.987.063,89 zł brutto,

- jak również polecając L. J. poświadczenie przyjęcia zapłaty za rzekomo sprzedany towar na podstawie w/w nierzetelnych faktur VAT, co umożliwiło oskarżonemu sprzedaż paliwa niewiadomego pochodzenia i przestępne przejęcie kwot należnych Skarbowi Państwa z tytułu nieuiszczonego podatku od towarów i usług – to jest kwoty co najmniej 4.130.778,79 zł od faktycznie wprowadzonego do obrotu paliwa niewiadomego pochodzenia, przez co w znacznym stopniu utrudnił stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz ich wykrycie i zajęcie - to jest przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 299 § 1 i 6 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 21 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 299 § 6 k.k. i art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

20. Oskarżonego B. D. (1) uznaje za winnego tego, że działając w latach 2003, 2004, 2005, 2006, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego tytułu stałe źródło dochodu, jako właściciel firmy (...), B. D. (1), z/s w L., oraz jako osoba faktycznie zajmująca się prowadzeniem spraw gospodarczych firm (...), V. D. (1), z/s w (...) s.c. V. D. (1) i K. B., z/s w L., składając w Urzędzie Skarbowym w L. deklaracje VAT-7 w zakresie rozliczenia podatku od towarów i usług, za miesiące od grudnia 2003 r. do stycznia 2006 r., podał nieprawdę, poprzez uwzględnienie w rozliczeniach podatkowych wartości podatku naliczonego wynikającego z wystawionych przez firmę PW (...), L. J., z/s w G.: 174 nierzetelnych faktur VAT, datowanych w okresie od 24 grudnia 2003 r. do 23 listopada 2004 r., na łączną kwotę 3.934584,18 zł brutto, na rzecz (...), B. D. (1), z/s w L., 515 nierzetelnych faktur VAT, datowanych w okresie od 9 stycznia 2004r. do 28 grudnia 2004r., od 2 stycznia 2005r. do 20 grudnia 2005r., od 3 stycznia 2006r. do 16 stycznia 2006 r. na łączną kwotę 17.335.330,93 zł brutto, na rzecz (...), V. D. (1), z/s w L., 76 nierzetelnych faktur VAT, datowanych w okresie od 27 października 2004r. do 20 grudnia 2004r., od 7 stycznia 2005r. do 7 grudnia 2005r., na łączną kwotę 1.717.148,78 zł brutto, na rzecz (...) s.c. V. D. (1) i K. B., z/s w L.,

- łącznie na 765 nierzetelnych faktur VAT, na kwotę 22.987.063,89 zł brutto, dokumentujących rzekomą sprzedaż paliwa w postaci oleju napędowego oraz usług transportowych na rzecz firm (...), B. D. (1), z/s w L., (...), V. D. (1) z/s w (...) s.c. V. D. (1) i K. B., z/s w L., co nie odpowiadało prawdzie, narażając na uszczuplenie podatek od towarów i usług za rok 2003 w przypadku firmy (...), B. D. (1) – w wysokości 68.182,40 zł, za rok 2004r. w przypadku firmy (...), B. D. (1) w wysokości 641.332,78 zł, w przypadku firmy (...) s.c. V. D. (1) i K. B. w wysokości 39.380 zł, w przypadku firmy (...), V. D. (1) w wysokości 1.101.884,74 zł, za rok 2005 w przypadku firmy (...) s.c. V. D. (1) i K. B. w wysokości 270.269,70 zł, i za rok 2005 oraz styczeń 2006 r. w przypadku firmy (...), V. D. (1) - w wysokości 2.009.729,17 zł – łącznie w wysokości 4.130.778,79 zł : - to jest przestępstwa z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 k.k.s i w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s., przy

zastosowaniu art. 38 §2 pkt 1 k.k.s. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 600 (sześćset) stawek dziennych w kwocie po 30 (trzydzieści) zł każda.

21. Na podstawie art. 33 § 1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa kwoty 4.130.778,79 zł (cztery miliony sto trzydzieści tysięcy siedemset siedemdziesiąt osiem złotych i 79/100), tytułem równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przypisanego mu w punkcie 20 wyroku przestępstwa.

22. Na podstawie art. 39 §1 i 2 k.k.s. i art. 40 § 1 i 3 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczone wyżej wobec oskarżonego B. D. (1) i wymierza mu kary łączne 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 700 (siedemset) stawek dziennych w kwocie po 30 (trzydzieści) zł każda ”.

23. Oskarżonego M. Z. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.258 § 3 k.k., popełnionego w sposób wyżej opisany w punkcie I, z tą zmianą iż przyjmuje, że w skład grupy wchodził w różnych okresach czasowych - M. B. (1), Z. G., K. R., R. R. (1), M. D. (1), R. M., W. P. (1), B. D. (1) oraz trzy inne ustalone osoby i za to, na to na podstawie art. 258 § 3 k.k., wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch miesięcy) pozbawienia wolności.

24. w okresie od około czerwca 2002 r. do około kwietnia 2005 r. w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a w okresie od czerwca 2002r. do lata 2004r., przy współudziale innej ustalonej osoby, jako właściciel firmy Przedsiębiorstwo (...) M. Z. (1), z/s w L., wystawił, poprzez podpisanie wskazanych i opisanych co najmniej (...) nierzetelnych faktur VAT, mających dokumentować fikcyjne transakcje sprzedaży paliwa w ilości 6.311.973 litrów paliwa, na rzecz szeregu różnych podmiotów gospodarczych -

- odnosząc z tego tytułu własną korzyść majątkową w kwocie odpowiadającej naliczonej „prowizji” w wysokości 6 groszy od litra paliwa wynikającego w faktury to jest co najmniej kwotę 378.718,38 zł, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu – to jest przestępstwa z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i w zw. z art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s. i za to, na podstawie art. 62 § 2 k.k.s., zastosowaniu art. 38 §1 pkt 1 k.k.s. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

25. Na podstawie art. 33 §1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa kwoty 378.718,38 zł (trzysta siedemdziesiąt osiem tysięcy siedemset osiemnaście złotych i 38/100) zł, tytułem równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przypisanego mu w punkcie 24 wyroku przestępstwa.

26. Oskarżonego M. Z. (1) – w ramach czynu zarzuconego w punkcie II - uznaje nadto za winnego tego, że w okresie od około września 2002 r. do około września 2004 r. w L. i M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a nadto wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1), W. P. (1) i R. M., przekazując za pośrednictwem W. P. (1) 185 nierzetelnych faktur VAT, dokumentujących rzekomą sprzedaż paliw w postaci oleju napędowego oraz benzyn przez firmę PW (...) M. Z. (1) z siedzibą w L., datowanych w okresie 28.09.2002 r. do 29.09.2004 r., o łącznej wartości brutto w kwocie 2.839.912,90 zł na rzecz firmy PPHU (...) R. M., z siedzibą w M., podczas gdy w rzeczywistości takie transakcje nie miały miejsca, a R. M. nierzetelnymi fakturami pokrywał dostawy paliwa z nieujawnionych źródeł, co z kolei umożliwiło R. M. sprzedaż paliwa niewiadomego pochodzenia i przestępne przejęcie kwot należnych Skarbowi Państwa z tytułu nieuiszczonego od faktycznie wprowadzonego do obrotu paliwa niewiadomego pochodzenia, podatku od towarów i usług podatku – to jest co najmniej kwoty 512.115,44 zł, przez co w znacznym stopniu utrudnił stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz ich wykrycie i zajęcie – to jest przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 k.k. oraz art. 12 kk i art. 65 § 1 k.k.

27. Oskarżonego M. Z. (1) – w ramach czynu zarzuconego w punkcie II i IV - uznaje nadto za winnego tego, że w okresie od około września 2003 r. do około września 2004r., w L. i Ż., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej,

a nadto wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1), W. P. (1), przy współdziale K. R., przekazując za pośrednictwem W. M. (2) G. -M. lub W. M. (1)

- 81 nierzetelnych faktur VAT, datowanych w okresie od 2 września 2003 r. do 30 września 2004 r., dokumentujących rzekomą sprzedaż przez firmę PW (...) M. Z. (1) z siedzibą w L. paliwa w postaci oleju napędowego, o łącznej wartości brutto w kwocie 1.181.265,00 zł,

- 2 nierzetelnych faktur VAT, datowanych na dzień 8 i 15 marca 2004r., dokumentujących rzekomą sprzedaż przez firmę (...) K. R. z siedzibą w Ż. paliwa w postaci oleju napędowego, o łącznej wartości brutto w kwocie 26.230,00 zł,

w sumie 83 faktur VAT o łącznej wartości 1.207.495,00 zł brutto, na rzecz firmy (...) - (...) i O. z siedzibą w K. M. G., podczas gdy w rzeczywistości takie transakcje nie miały miejsca, a M. M. (1) i W. M. (1) nierzetelnymi fakturami pokrywali dostawy paliwa z nieujawnionych źródeł, co umożliwiło w/w sprzedaż paliwa niewiadomego pochodzenia i przestępne przejęcie kwot należnych Skarbowi Państwa z tytułu nie uiszczonego podatku od towarów i usług od faktycznie wprowadzonego do obrotu paliwa niewiadomego pochodzenia – to jest kwoty co najmniej 250.097 zł, przez co w znacznym stopniu oskarżony utrudnił stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz ich wykrycie i zajęcie – to jest przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 k.k. oraz art. 12 kk i art. 65 § 1 k.k.

28. Oskarżonego M. Z. (1) – w ramach czynu zarzucanego w punkcie II i IV - uznaje nadto za winnego tego, że w okresie od około października 2002r. do około lutego 2004r. w L. i Ż., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a nadto wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1), przy współdziale K. R., przekazując

- 117 nierzetelnych faktur VAT, datowanych w okresie od 14 października 2002 r. do 24 lutego 2004., rzekomej sprzedaży paliwa w postaci oleju napędowego przez firmę PW (...), M. Z. (1), z/s w L., na rzecz firmy (...) z/s w L., o łącznej wartości brutto 1.250.614,68 zł,

- 33 nierzetelne faktury VAT, datowane w okresie od 10 czerwca 2003 r. do 18 grudnia 2003 r., rzekomej sprzedaży paliwa w postaci oleju napędowego przez firmę (...) K. R. z siedzibą w Ż., na rzecz firmy (...) z/s w L., o łącznej wartości brutto w kwocie 1.368.028,70 zł, w sumie 150 nierzetelnych faktur VAT o łącznej wartości 2.618.643,38 zł, co nie odpowiadało prawdzie, a którymi to nierzetelnymi fakturami B. D. (1) pokrywał dostawy paliwa z nieujawnionych źródeł, co umożliwiło mu sprzedaż paliwa niewiadomego pochodzenia i przestępne przejęcie kwot należnych Skarbowi Państwa z tytułu nie uiszczonego podatku od towarów i usług od faktycznie wprowadzonego do obrotu paliwa niewiadomego pochodzenia – to jest kwoty co najmniej 472.357,38 zł, przez co w znacznym stopniu oskarżony utrudnił stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz ich wykrycie i zajęcie – to jest przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 k.k. oraz art. 12 k.k. i art. 65 k.k. i za to na podstawie art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 64 §2 k.k. i w zw. z art. 65 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

29. Oskarżonego M. Z. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie III uznaje za winnego tego, że w okresie od 16.06.2002 r. do 23.06.2003 r. w J. i L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez Z. G., wykorzystując przy tym pomoc swojej konkubiny M. B. (1), która z jego polecenia przygotowywała fikcyjne faktury kupna – sprzedaży oleju napędowego i benzyny, a następnie Z. G., jako właściciel firmy z zawieszoną działalnością gospodarczą A., z/s w J., składając na nich swoje podpisy wystawił następujące nierzetelne faktury VAT w celu ich użycia w celach podatkowych:

- 1 nierzetelną fakturę rzekomej sprzedaży w dniu 06.06.2003 r. oleju napędowego dla firmy (...), K. R. z/s w Ż., na kwotę 64.562,40 zł,

- 94 nierzetelne faktury rzekomej sprzedaży w okresie od 16.06.2002 r. do 23.06.2003 r. oleju napędowego i benzyny dla firmy PW (...), M. Z. (1) z/s w L., na łączną kwotę 9.381.343,47 zł,

- to jest przestępstwa z art. 9 §1 k.k.s. w zw. z art. 62 §2 k.k.s. w zw. z art. 21 §2 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k. s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. i w zw. z art. 37 §1 pkt 5 k.k.s.

30. Oskarżonego M. Z. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie III uznaje nadto za winnego tego, że w J. i L., w okresie od około czerwca 2002r. do czerwca 2003r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru popełnienia przestępstwa, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez Z. G., wykorzystując przy tym pomoc swojej konkubiny M. B. (1), która z jego polecenia przygotowywała dowody wypłat za fikcyjne faktury kupna – sprzedaży oleju napędowego i benzyny, a następnie Z. G., jako właściciel firmy z zawieszoną działalnością gospodarczą A., z/s w J., składając na nich swoje podpisy poświadczyl nieprawdę w 36 dowodach wypłat, za okres od 06.01.2003 r. do 27.01.2003r. potwierdzających przyjęcie pieniędzy w gotówce przez Z. G. od firmy PW (...), M. Z. (1) z tytułu rzekomej sprzedaży oleju napędowego i benzyny dla firmy PW (...), M. Z. (1) z/s w L., przez firmę (...), Z. G. z/s w J., co nie odpowiadało prawdzie – to jest przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 kk w zw. z art. 21 § 2 k.k. oraz art. 12 kk i art. 65 kk i za to, na podstawie art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 64 §2 k.k. i art. 65 k.k., wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

31. Oskarżonego M. Z. (1) – w ramach czynu zarzucanego w punkcie IV - uznaje za winnego tego, że w okresie od 10.06.2003 r. do 27.07.2004 r., w Ż. i L. - działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiarem, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez K. R., wykorzystując przy tym pomoc swojej konkubiny M. B. (1), która z jego polecenia przygotowywała fikcyjne faktury kupna – sprzedaży oleju napędowego i benzyny, a następnie K. R., jako formalny właściciel firmy (...) z/s w Ż., wystawiał nierzetelne faktury VAT, składając na nich swoje podpisy w celu użycia ich w celach podatkowych – to jest :

- 54 nierzetelne faktury rzekomej sprzedaży oleju napędowego i benzyn dla firmy (...) sp. z o.o. w G. W., na łączną kwotę 3.994.433,72 zł,

- 32 nierzetelne faktury rzekomej sprzedaży oleju napędowego dla firmy (...), B. D. (1) z/s w L., na łączną kwotę 1.331.611,70 zł,

- 2 nierzetelne faktury rzekomej sprzedaży oleju napędowego dla firmy (...), V. D. (1) z/s w L., na łączną kwotę 50.142,00 zł,

- 2 nierzetelne faktury rzekomej sprzedaży oleju napędowego dla firmy (...) - (...), M. G. z/s w K., na łączną kwotę 26.230,00 zł,

- 1 nierzetelną fakturę rzekomej sprzedaży oleju napędowego dla firmy (...) z/s w P., na łączną kwotę 11.895,00 zł,

- 1 nierzetelną fakturę rzekomej sprzedaży oleju napędowego dla firmy (...), na łączną kwotę 7.246,80 zł,

opiewające na łączna ilość 2.206.800 l paliwa, za co oskarżony uzyskał własną korzyść majątkową w kwocie 132.408,00 zł, odpowiadającej „prowizji” w wysokości 6 groszy od litra paliwa wynikającego z faktury, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, – to jest przestępstwa z art. 9 § 1 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 21 § 2 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. zw. z art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s. i za to, na podstawie art. 62 § 2 k.k.s., zastosowaniu art. 38 §1 pkt 1 k.k.s. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

32. Na podstawie art. 33 §1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa kwoty 132.408,00 zł, (sto trzydzieści dwa tysiące czterysta osiem złotych) zł, tytułem równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przypisanego mu w punkcie 31 wyroku przestępstwa.

33. Oskarżonego M. Z. (1) - w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie V - uznaje za winnego tego, że w okresie od około lipca 2003r. do około sierpnia 2004r. w L. – działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez R. R. (1), polecając mu założenie własnej działalności gospodarczej pod firmą (...), z/s w L., a następnie wystawianie, poprzez składanie podpisów na przygotowanych uprzednio przez siebie fikcyjnych fakturach kupna – sprzedaży oleju napędowego i benzyny, przez co wyżej wymieniony wystawił nierzetelne faktury VAT w celu użycia ich do celów podatkowych – to jest:

- 55 fikcyjnych faktur, datowanych w okresie 5 stycznia 2004 r. do 31 sierpnia 2004r, rzekomej sprzedaży oleju napędowego i benzyn dla firmy PW (...) w L., na łączną kwotę 5.674.962,13 zł,

- 7 fikcyjnych faktur, datowanych w okresie od 2 lutego 2004r. do 18 marca 2004r, rzekomej sprzedaży oleju napędowego dla firmy (...), K. R., z/s w Ż., na łączną kwotę 207.668,40 zł - to jest przestępstwa z art. 9 §1 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 21 §2 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. i w zw. z art. 37 §1 pkt 5 k.k.s.

i przyjmując, że czyn ten wespół z czynem przypisanym oskarżonemu w punkcie 29 wyroku stanowi ciąg przestępstw w rozumieniu art. 37 §1 pkt 3 k.k.s., za przestępstwa te, na podstawie art. 62 §2 k.k.s., przy zastosowaniu art. 38 §1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 37 §4 k.k.s., wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

34. Oskarżonego M. Z. (1) - w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie V nadto - uznaje za winnego tego, że w okresie od około lipca 2003 r. do sierpnia 2004 r. w L. – działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez R. R. (1), polecając mu podrobienie na uprzednio przygotowanych dokumentach podpisów Z. G. – a mianowicie na:

- 57 fikcyjnych fakturach rzekomej sprzedaży w okresie od 30.07.2003 r. do 30.01.2004 r. oleju napędowego i benzyn przez firmę (...), Z. G., z/s w J. dla FH (...) K. R. z/s w Ż., na łączną kwotę 3.179.195,41 zł,

- 75 fikcyjnych fakturach rzekomej sprzedaży w okresie od 01.07.2003 r. do 22.12.2003 r. oleju napędowego i benzyn przez firmę (...), Z. G., z/s w J. dla PW (...), M. Z. (1) z/s w L., na łączną kwotę 4.455.539,43

- 1 fikcyjnej fakturze rzekomej sprzedaży w dniu 19.02.2004 r. oleju napędowego przez firmę (...), Z. G., z/s w J. dla PW (...), M. Z. (1) z/s w L., na kwotę 10.248,00 zł.

- 854 fikcyjnych dowodach wypłat, za okres od 16.06.2002 r. do 31.12.2003r. potwierdzających przyjęcie pieniędzy w gotówce przez Z. G. od firmy PW (...), M. Z. (1) z tytułu rzekomej sprzedaży paliw wynikających z wystawienia fikcyjnych faktur – to jest przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

35. Oskarżonego M. Z. (1) – w ramach czynów zarzucanych w punkcie IV i VI - uznaje za winnego tego, że w okresie od około lipca 2003 r. do około sierpnia 2004 r. w L., W. i M., działając z góry powzięty zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1), W. P. (1), M. D. (1) i R. M. – z tym ostatnim w okresie do marca 2004r., w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, przekazał 54 nierzetelne faktury VAT rzekomej sprzedaży oleju napędowego i benzyn przez firmę (...) K. R. z/s w Ż. na rzecz firmy (...) sp. z o.o. w G. W., datowane w okresie od 30.07.2003 r. do 27.07.2004 r. o łącznej wartości brutto 3.994.433,72 zł, M. D. (3), który nierzetelnymi fakturami pokrywał dostawy paliwa z nieujawnionych źródeł, a następnie przekazał M. D. (1), za pośrednictwem wymienionych osób, pieniądze w gotówce, w łącznej kwocie 3.994.433,72 zł, przelane uprzednio w okresie od 6 sierpnia 2003 r. do 12 sierpnia 2004 r. przez firmę (...) sp. z o.o. w G. W. na rachunek firmy (...), K. R., z/s w Ż., założony w Banku (...), Oddział w L., z tytułu rzekomego nabycia przez w/w spółkę paliwa w postaci oleju napędowego i benzyn od firmy (...), K. R., podczas gdy w rzeczywistości takie transakcje nie miały miejsca, co umożliwiło M. D. (1) sprzedaż paliwa niewiadomego pochodzenia i przestępne przejście kwot należnych Skarbowi Państwa z tytułu nieuiszczonego podatku akcyzowego

oraz od towarów i usług – to jest kwoty 1.897.293 zł z tytułu podatku akcyzowego oraz co najmniej kwoty 611.810 zł z tytułu podatku od towarów i usług od faktycznie wprowadzonego do obrotu paliwa niewiadomego pochodzenia, przez co w znacznym stopniu utrudnił stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz ich wykrycie i zajęcie - to jest przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. i przyjmując, że czyn ten wraz z czynami przypisanymi oskarżonemu w punktach 26, 27 wyroku stanowi ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. i za przestępstwa te, na podstawie art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

36. Na podstawie art. 39 §1 i 2 k.k.s. i art. 40 § 1 i 3 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyżej wobec oskarżonego M. Z. (1) i wymierza mu karę łączną 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

37. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. na poczet orzeczonych kar zalicza oskarżonym okres faktycznego pozbawienia wolności w sprawie :

a) M. Z. (1) zalicza na poczet orzeczonej łącznie kary pozbawienia wolności okres zatrzymania oraz tymczasowego aresztowania od dnia 9 września 2005r. do dnia 19 maja 2006r. i od dnia 13 czerwca 2006r. do dnia 31 lipca 2006r,

b) B. D. (1) zalicza na poczet orzeczonej łącznie kary pozbawienia wolności okres zatrzymania oraz tymczasowego aresztowania od dnia 30 stycznia 2006r. do dnia 2 sierpnia 2006r,

Powyższy wyrok zaskarżony został przez obrońców oskarżonych M. Z. (1) i B. D. (1).

Obrońca oskarżonego M. Z. (1) zarzucił w apelacji:

1. „błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, a mający wpływ na jego treść, poprzez ustalenie na podstawie nieprawidłowej oceny dowodów, że oskarżony M. Z. (1) dokonał zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 258 § 3 kk, zwłaszcza, że założył i kierował zorganizowaną grupą przestępczą, mającą na celu popełnienie przestępstw związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi, podczas gdy w rzeczywistości nie pozwala na to ujawniony na rozprawie główniej materiał dowodowy”.

2. „rażącą surowość orzeczonej kary pozbawienia wolności”.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca oskarżonego M. Z. (1) wniósł o:

1. „zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z jego sentencji kierowania i założenia przez oskarżonego zorganizowanej grupy przestępczej,

2. znaczne obniżenie wymierzonej kary pozbawienia wolności tak, aby było możliwe zastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowej jej zawieszenia, a następnie jej zastosowanie”.

Obrońca oskarżonego B. D. (1) w apelacji zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

„mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, a mianowicie:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku w punkcie 14 polegający na bezpodstawnym ustaleniu, że oskarżony B. D. (1) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnienie przestępstw związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi,

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku w punkcie 15 polegający na niesłusznym przyjęciu, że oskarżony B. D. (1) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej ułatwił M. Z. (1) popełnienie czynów zabronionych związanych z wystawianiem nierzetelnych faktur VAT dokumentujących rzekomą sprzedaż paliwa w postaci oleju napędowego;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku w punkcie 16 polegający na bezpodstawnym ustaleniu, że deklaracje podatkowe VAT -7 składane przez oskarżonego B. D. (1) w Urzędzie Skarbowym w L. w zakresie rozliczenia podatku od towarów i usług za miesiące od października 2002r. do lutego 2004r. stwierdzały nieprawdę dokumentując rzekomą sprzedaż paliwa w postaci oleju napędowego na rzecz przedsiębiorstwa oskarżonego B. D. (1);

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku w punkcie 18 polegający na błędnym przyjęciu, że oskarżony B. D. (1) kierował wykonaniem czynu zabronionego przez L. J., wyczerpującego znamiona występku z art. 62 § 2 k.k.s.;

4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku w punkcie 19 polegający na niesłusznym uznaniu, że oskarżony B. D. (1) polecił L. J. założenie własnej działalności gospodarczej oraz otwarcie rachunku bankowego, kierował wystawianiem przez niego nierzetelnych faktur VAT kupna - sprzedaży oleju napędowego, a także polecił L. J. poświadczenie przyjęcia zapłaty za rzekomo sprzedany towar na podstawie nierzetelnych faktur VAT;

5. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku w punkcie 20 polegający na niesłusznym przyjęciu, że w latach 2003 - 2006 składając w Urzędzie Skarbowym w L. deklaracje VAT -7 w zakresie rozliczenia podatku od towarów i usług za miesiące od grudnia 2003r. do stycznia 2006r. w sposób świadomy podał nieprawdę w tych deklaracjach narażając Skarb Państwa na uszczuplenie podatku od towarów i usług łącznie w wysokości 4.130.778,79 zł;

II. naruszenie prawa procesowego mające wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k. polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonego M. Z. (1), a także świadków M. B. (1) oraz L. J. skutkujące niesłusznym uznaniem twierdzeń wymienionych osób za wiarygodne i mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

W konkluzji autor apelacji wniósł :

1. „o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego B. D. (1) od popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów, ewentualnie
2. o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Poznaniu”.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacje obrońców oskarżonych okazały się celowe, chociaż nie można było podzielić trafności wszystkich zawartych w nich zarzutów. Zasadny okazał się jedynie zarzut obrońcy oskarżonego M. Z. (1) rażącej surowości orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Na wstępie należy podkreślić, iż podstawę wyroku stanowi całokształt okoliczności sprawy wszechstronnie i logicznie przez Sąd wyrokujący oceniony oraz wnioski z tej oceny wyciągnięte.

Sąd I instancji przeprowadził dokładnie przewód sądowy i następnie zebrany materiał dowodowy poddał wnikliwej analizie. W rezultacie tego prawidłowo ustalił stan faktyczny, z którego wywiódł trafne wnioski natury prawnej.

Wbrew zarzutom ustalenia Sądu I instancji zarówno w zakresie winy obu oskarżonych i kwalifikacji prawnej przypisanych mu czynów jak i w zakresie wymiaru kary za poszczególne czyny wolne są od błędu i uwzględniają całokształt okoliczności faktycznych ujawnionych w toku rozprawy głównej.

Sąd Okręgowy z zachowaniem wymagań art. 424 kpk w obszernym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał jakie fakty uznał za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie

uznał dowodów przeciwnych wyjaśnił podstawę prawną wyroku i przytoczył okoliczności jakie miał na względzie przy wymiarze kary.

Przede wszystkim – wbrew odmiennemu twierdzeniu zawartym w apelacjach – nie ma żadnych podstaw ani do skutecznego kwestionowania dokonanej przez Sąd I instancji oceny zebranego materiału dowodowego, ani też poczynionych na podstawie tego materiału ustaleń faktycznych w sprawie.

Obrońca oskarżonego M. Z. (1) kwestionując prawidłowość dokonanych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych „zwłaszcza, że założył i kierował zorganizowaną grupą przestępczą” i swoim zachowaniem oskarżony ten wyczerpał dyspozycję przepisu art. 258 § 3 kk usiłował wykazać w apelacji, że Sąd bezpodstawnie nie dał wiary wyjaśnieniom M. Z. (1), że „to nie on założył i kierował grupą przestępczą”. Natomiast obrońca oskarżonego B. D. (1) kwestionując prawidłowość ustaleń faktycznych usiłował wykazać w apelacji, iż Sąd Instancji niesłusznie ustalenia te oparł na budzących jego zdaniem wątpliwości wyjaśnieniach oskarżonego M. Z. (1) i zeznaniach świadków M. B. (1) oraz L. J..

Takiego stanowiska obrońców oskarżonych podzielić nie było można. Oparcie ustaleń faktycznych na określonej i wyraźnie wskazanej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku grupie dowodów, a w tym wypadku na wyjaśnieniach we wskazanej części oskarżonego M. Z. (1), zeznaniach szeregu świadków oraz opiniach biegłych i jednocześnie nieuznanie dowodów przeciwnych nie stanowi uchybienia, które by mogło powodować zmianę lub uchylenie wyroku, jeżeli zgodnie z nakazem wynikającym z art. 424 § 1 pkt 1 kpk Sąd I instancji wykaże jakimi w tej kwestii kierował się względami.

Temu wymaganiu Sąd I instancji w pełni uczynił zadość dokonując w uzasadnieniu wyroku szczegółowej i wszechstronnej analizy materiału dowodowego sprawy oraz wykazał, jakie fakty uznał za udowodnione i na jakich w tej mierze oparł się dowodach, a ponadto dlaczego nie dał wiary odosobnionym i nieprzekonywującym wyjaśnieniom oskarżonego B. D. (1).

Jak wynika z obszernych motywów zaskarżonego wyroku Sąd I instancji rozważył wnikliwie wszystkie dowody mające istotne znaczenie dla poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych oraz wskazał przesłanki na podstawie których uznał oskarżonego M. Z. (1) i B. D. (1) za winnych popełnienia przypisanych im w wyroku czynów.

Sąd Apelacyjny podziela wywody Sądu I instancji w tym zakresie jako nie zawierające błędów w rozumowaniu. Stwierdzić przy tym należy, że w apelacjach obrońcy oskarżonych nie przytoczyli tego rodzaju argumentów, które mogły podważyć poczynione przez Sąd Okręgowy ustalenia.

Zarzut obrońców jakoby Sąd I instancji niewłaściwie ocenił wyjaśnienia oskarżonych M. Z. (1) i B. D. (1) należało uznać za bezpodstawny.

Jak wynika z motywów zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy po wnikliwym przeanalizowaniu całokształtu wyjaśnień oskarżonego M. Z. (1) uznał za niewiarygodne kwestionowanie sprawstwa w zakresie utworzenia zorganizowanej grupy przestępczej zajmującej się popełnieniem przestępstw związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi oraz kierowania nią natomiast za odpowiadające prawdzie złożone przez niego wyjaśnienia dotyczące wystawiania fikcyjnych faktur sprzedaży paliwa i pokwitowań zapłaty, w tym dla firm oskarżonego B. D. (2) i V. D. (1), a także pobierania prowizji od litra paliwa wykazanego w takiej fakturze, przy czym stanowisko swoje w tym względzie logicznie i przekonująco uzasadnił. Należy jednocześnie podkreślić, iż skarżący na poparcie swego stanowiska o dokonaniu przez Sąd I instancji niewłaściwej oceny wyjaśnień oskarżonego M. Z. (1) nie przytoczyli tego rodzaju okoliczności, które mogłyby tę ocenę podważyć.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1) - w części w której uznał je za wiarygodne – miał Sąd Okręgowy na uwadze to, że znalazły one potwierdzenie w szeregu dowodach, w tym w szczególności w wyjaśnieniach współoskarżonych R. M., V. D. (1), M. M. (1), W. M. (1), zeznaniach świadków M. B. (1), M. D. (1), K. R., W. P. (1), R. R. (1), Z. G., A. Z., P. S., A. N., K. Ł., S. B., K. M. oraz w treści zabezpieczonej w sprawie dokumentacji finansowo-księgowej – głównie faktur

VAT, rejestrów sprzedaży, ewidencji zakupów poszczególnych podmiotów i protokołów przeprowadzonych kontroli skarbowych.

Należy zauważyć, iż oskarżony M. Z. (1) obciążając w swych zeznaniach B. D. (3) nie starał się umniejszyć własnej odpowiedzialności za popełnione przez siebie czyny czy też przerzucić winy na niego, obciążał również siebie opisując swoje zachowania a także B. D. (1). Przy czym nie obciążał żony oskarżonego D. V. D. (1) podkreślając, że nie wie czy była ona w tym procederze zorientowana, nadto, że jej wiedza na temat firm była w jego ocenie mała i nigdy nie była zainteresowana kwestiami działalności gospodarczej. Zupełnie przy tym nie wiadomo na jakiej podstawie – bowiem nie uzasadnił tego w żaden sposób – obrońca oskarżonego B. D. (3) w apelacji stwierdza, że oskarżony M. Z. (1) miał interes „..... w takim a nie innym przedstawieniu okoliczności współpracy gospodarczej z oskarżonym B. D. (1)”. Nie wiadomo również na jakiej podstawie drugi z obrońców oskarżonego D. twierdził, że oskarżony M. Z. (1) „zapewnił, również iż poza W. P. (1), N. A. i R. M. nie było u niego żadnych innych osób zamawiających fikcyjne faktury”, skoro oskarżony M. Z. (1) w swoich wyjaśnieniach stwierdził, iż B. D. (1) osobiście składał zamówienia na fikcyjne faktury i z nim też ustalał prowizję, która wynosiła 6 groszy od litra paliwa widniejącego na takiej fakturze, za wystawionymi fakturami nie było dostaw paliwa do firm (...). Nadto M. Z. (1) stwierdził, że pytał B. D. (1) skąd bierze paliwo na pokrycie tych faktur, ale on mu nie odpowiedział (np. k. 2420, 2470-2471) Sąd Okręgowy słusznie miał na uwadze oceniając wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1) w szczególności wyjaśnienia M. B. (1), która stwierdziła, że o fikcyjne faktury zwracał się do niej i do M. Z. (1) zawsze osobiście B. D. (1) i podkreśliła, że w tym okresie M. Z. (1) nie handlował żadnym paliwem. Stanowczo zaprzeczyła by do firmy (...) było dostarczone paliwo przez M. Z. (1) i przez nią. Fikcyjne faktury odbierał sam M. D. (4) lub ona i M. Z. (1) je zawozili (np. k. 1895, 2463). Również V. D. (1) – a na co wskazał Sąd I instancji – zaprzeczyła aby M. Z. (1) dostarczał im paliwo.

Jak wynika z motywów zaskarżonego wyroku Sąd I instancji zagadnienie wartości dowodowej wyjaśnień oskarżonego M. Z. (1) bardzo dokładnie szeroko i wnikliwie przeanalizował z uwzględnieniem wszelkich elementów stanu faktycznego mogących mieć w tej mierze istotne znaczenie, a wnioski jakie z tej analizy wysnuł co do wiarygodności jego wyjaśnień nie mogą nasuwać żadnych zastrzeżeń. Należy zauważyć, że oskarżony M. Z. (1) składając wyjaśnienia obciążające B. D. (1) nie miał żadnego powodu – nie wskazali go także obrońcy B. D. (1) – do przypisania temu oskarżonemu czynów niedokonanych, albowiem między nim i oskarżonym B. D. (1) istniały dobre stosunki (B. i V. małżonkowie D. utrzymywali kontakty towarzyskie z M. Z. (1) oraz jego konkubiną M. B. (1) i z tego tytułu wzajemnie się odwiedzali) obciążając zaś tego oskarżonego nie polepszał swojej sytuacji procesowej. Brak więc racjonalnych przesłanek, które by uzasadniały tezę, że M. Z. (1) nieprawdziwie obciążał swymi wyjaśnieniami B. D. (1).

Prawidłowo również ocenione zostały przez Sąd I instancji wyjaśnienia B. D. (1). Sąd Okręgowy w szczególności słusznie uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego B. D. (1), iż otrzymywał faktury wskazane w zarzutach, jednakże nie były to tzw. puste faktury, za fakturami „szło” paliwo i było ono przywożone osobiście przez M. Z. (1) lub kierowców cysternami, że nie polecał L. J. założenia firmy, otwarcia rachunku bankowego oraz wystawiania fikcyjnych faktur sprzedaży, a także, że wszystkie faktury VAT wystawiane na rzecz firm (...) V. D. (1), (...) V. D. (1), (...) s.c. przez firmy (...) M. Z. (1), (...) K. R., PW (...) L. J. odzwierciedlały rzeczywiste transakcje sprzedaży paliwa, a w przypadku faktur uzyskanych przez PW (...) nadto sprzedaży śruty i usług transportowych. Twierdzenia oskarżonego w tym zakresie były odosobnione i nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym zebranym w sprawie. Z uznanych prawidłowo przez Sąd Okręgowy za wiarygodne dowodów wynikało – przede wszystkim z relacji M. Z. (1), M. B. (1) oraz L. J. – iż przedmiotowe transakcje miały charakter wyłącznie fikcyjny i sprowadzały się jedynie do sprzedaży „pustych” faktur. Nadto w toku postępowania zostało ustalone, że firmy (...), (...) czy (...) nie miały żadnej infrastruktury technicznej niezbędnej do prowadzenia obrotu paliwami płynnymi.

Słusznie Sąd Okręgowy uznał wyjaśnienia w/w osób w tym zakresie za konsekwentne i wzajemnie zgodne nadto logicznie dopełniały się z wyjaśnieniami V. D. (1), która zaprzeczyła, iżby M. Z. (1) kiedykolwiek dostarczał im paliwo. Przy czym jak podkreślił Sąd I instancji w toku procesu nie zostały ujawnione żadne okoliczności, z powodu których wymienione wyżej osoby miałyby bezpodstawnie pomawiać B. D. (1) – nie wskazali takich okoliczności również obrońcy oskarżonego – tym bardziej, że same (za wyjątkiem V. D. (1)) złożyły obciążające dla siebie wyjaśnienia. Relacje te nie budziły wątpliwości Sądu również z punktu widzenia zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego i

dlatego uznał je za zasługujące na wiarę, a wyjaśnieniom B. D. (1) w tym zakresie odmówił wiary, przy czym swoje stanowisko uzasadnił w sposób wyczerpujący i przekonujący. Należy zauważyć, iż Sąd I instancji miał również na względzie zeznania świadka A. Z., które obrońcy pominęli milczeniem.

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał też Sąd I instancji w jakiej części i dlaczego wyjaśnienia oskarżonego B. D. (1) uznał za odpowiadające prawdzie. W świetle zeznań wskazanych świadków Sąd ten uznał za zasługujące na wiarę wyjaśnienia B. D. (1), że prowadził on działalność m.in. w zakresie handlu paliwami, usługami transportowymi oraz śrutą zbożową oraz, że w rzeczywistości kierował działalnością firm – własnej oraz żony, w tym prowadzonej w formie spółki cywilnej z K. B..

Sąd Okręgowy słusznie nie znalazł także podstaw do podważenia twierdzeń B. D. (1), że wszystkie faktury stanowiące przedmiot zarzucanych mu czynów zostały przez niego zaksięgowane i posłużyły do rozliczeń podatkowych ze Skarbem Państwa – zarówno w przypadku firmy (...)D. jak i pozostałych kierowanych przez niego firm. Fakt ten znalazł bowiem potwierdzenie w zabezpieczonej w sprawie dokumentacji finansowo-księgowej, po części w wynikach przeprowadzonych w firmach (...)D. i V. D. kontroli skarbowych i zapadłych decyzjach podatkowych. Nadto taka była logika całego prowadzonego przez oskarżonego w tym zakresie proceduru – gdyby bowiem fikcyjnych faktur nie zamierzał użyć w celach podatkowych, to w ogóle by ich nie kupował, dopiero bowiem wprowadzenie fikcyjnych faktur sprzedaży do ewidencji księgowej stwarzało mu możliwość podniesienia kosztów działalności prowadzonych przez niego firm oraz umniejszenia podatku należnego o podatek naliczony z przedmiotowych faktur, nadto fikcyjne faktury umożliwiały mu pokrycie faktycznej sprzedaży paliwa nabywanego z nieujawnionych źródeł.

Wprawdzie oskarżony B. D. (1) konsekwentnie nie przyznawał się do winy i zaprzeczał stawianym mu zarzutom, jednakże jego wyjaśnienia w konfrontacji z wyjaśnieniami i zeznaniami wskazanych wyżej osób zostały prawidłowo ocenione, co znalazło wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Wbrew stanowisku apelacji nie budziła wątpliwości ocena pozostałych wskazanych dowodów – świadków M. B. (1) oraz L. J. stanowiących podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie dokonanej przez Sąd I instancji.

M. B. (1) początkowo składała wyjaśnienia (dobrowolnie poddała się karze) opisując swój udział w przestępstwie, a także innych osób w tym oskarżonego B. D. (1), podkreśliła, że fikcyjne faktury zamawiał i odbierał osobiście B. D. (1), wiedział, że faktury były fikcyjne i nigdy nie było na ich podstawie dostarczane paliwo. Stwierdziła, że nie wie jaką wiedzę na ten temat posiadała V. D. (1). Wyjaśnienia te podtrzymała w toku rozprawy, w czasie przesłuchania w charakterze świadka.

Sąd Okręgowy dając wiarę jej wyjaśnieniom oraz zeznaniom we wskazanym zakresie swoje stanowisko uzasadnił przekonująco.

Oceniając jej zeznania Sąd ten miał na względzie wskazane dowody tj. zeznania wymienionych w motywach zaskarżonego wyroku świadków, wyjaśnienia M. Z. (1), a także opinię biegłej grafolog. Należy zauważyć, że M. B. (1) obciążając B. D. (1) obciążała również siebie, a sam fakt dobrowolnego poddania się karze nie może stanowić wystarczającej podstawy do podważenia jej wyjaśnień i zeznań.

Brak było również zasadnych podstaw do podważenia dokonanej przez Sąd I instancji oceny wyjaśnień L. J. jako zasługujących w pełni na wiarę. Znalazły one pełne potwierdzenie w zeznaniach B. J., A. Z. oraz treści zgromadzonej w sprawie dokumentacji, w tym w opinii biegłego grafologa i wynikach kontroli skarbowych przeprowadzonych w firmach kierowanych przez B. D. (1), które jednoznacznie potwierdziły, że prowadzona przez L. J. działalność gospodarcza istniała wyłącznie „na papierze” i nie dokumentowała rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, zaś on sam nie posiadał żadnej infrastruktury technicznej niezbędnej do prowadzenia obrotu paliwami, produktami rolnymi czy usługami transportowymi. Zwrócił przy tym uwagę Sąd I instancji na to, że rachunek firmowy otwarty przez L. J. nie wykazywał żadnych obrotów, co dodatkowo potwierdziło prawdziwość jego relacji a świadek A. Z. zeznała, że B. D. (1) zaproponował jej prowadzenie księgowości firmy PW (...), zapoznał ją z L. J. oraz donosił do jej biura dokumenty w wersji papierowej i elektronicznej tej firmy. Należy podkreślić, że L. J. bardzo dokładnie opisał w jakiej

sytuacji oskarżony B. D. (1) zaproponował mu założenie firmy, która zajmowałaby się wystawianiem fikcyjnych faktur sprzedaży dla firm oskarżonego. Przystał on na taką propozycję i założył firmę PW (...). Cała ich współpraca polegała na tym, że podpisywał faktury sprzedaży paliwa, śrutu oraz usług transportowych w imieniu swojej firmy na rzecz (...)D., (...) V. D. i (...) V. D. i K. (...) s.c. w okresie od 2003r. do stycznia 2006r. w zamian za co otrzymywał od oskarżonego B. D. (1) około 600 – 800 zł miesięcznie. Wszystkie podpisane przez niego faktury zabierał ze sobą B. D. (1) i tylko z nim załatwiał wszystkie sprawy związane z fikcyjną dokumentacją, nigdy z V. D. (1), K. B. nie znał.

Należy zauważyć, że L. J. nie starał się ani umniejszyć własnej odpowiedzialności ani też przerzucić winy na B. D. (1), nie miał też żadnego powodu by obciążać właśnie jego.

Zresztą ani sam oskarżony B. D. (1) ani jego obrońcy nie wskazali racjonalnych przesłanek, które dawałyby podstawę do uznania, że L. J. nieprawdziwie obciążał tego oskarżonego.

Prawidłowo również zostały ocenione przez Sąd I instancji zeznania pozostałych świadków w tym K. S. (3), L. C., R. B., W. R. (2), W. D., P. K. (1) i W. K. (2). Zauważyć przy tym należy, że okoliczność, iż oskarżony B. D. (1) prowadził działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży paliw oraz posiadał sprzęt i odpowiednią infrastrukturę do sprzedaży paliwa została uznana przez Sąd I instancji za bezsporną co nie zostało zauważone przez obrońcę tego oskarżonego, a o czym była już mowa wyżej.

Natomiast z zeznań świadków W. R. (2) i P. K. (1), którzy byli zatrudnieni w firmie (...) w charakterze pracowników gospodarczych wynika, że oskarżony M. Z. (1) często gościł u D., nie wiedzieli jednak czy ta znajomość miała charakter towarzyski czy biznesowy. Jak stwierdził świadek P. K. (1) często podczas wizyt M. Z. (1) były dostarczane paliwa cysternami i w jego ocenie mógł on mieć związek z paliwami. Słusznie przy tym podkreślił Sąd I instancji, iż okoliczność, że świadek ten zauważył, że wizytom M. Z. (1) często towarzyszyły dostawy paliwa, nie świadczy jednak o tym, że faktycznie dostarczał B. D. (1) transporty z paliwem, częstotliwość bowiem jego wizyt uprawdopodobnia fakt, iż mogły one zbiegać się w czasie z dostawami paliwa z innych źródeł. Skoro bowiem B. D. (1) sprzedawał paliwa, to musiał je jakoś uprzednio nabyć, jednakże nie za pośrednictwem M. Z. (1) bo ten handlował paliwem tylko „na papierze”, a co wynika z wyjaśnień M. Z. (1), także V. D. (1) czy zeznań M. B. (1).

Prawidłowo również ocenione zostały przez Sąd Okręgowy zeznania złożone przez O. J.. Słusznie uznał Sąd ten, że wiedza tego świadka na temat faktycznej działalności męża była ograniczona tylko do tego, co sama zaobserwowała, względnie usłyszała od męża, który mógł nie wtajemniczać jej w szczegóły prowadzonej przez siebie działalności. O. J. zajmowała się domem, nie interesowała się działalnością męża i nie umiała nic konkretnego powiedzieć na temat jego kontaktów z B. D. (1).

Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wiarygodność dowodu z zeznań każdego ze świadków oceniona została między innymi zarówno w kontekście całokształtu relacjonowanych przez świadka okoliczności jak i na tle innych dowodów.

Nietrafny okazał się zarzut naruszenia art. 7 kpk przez rzekomo dowolną ocenę dowodów. W istocie apelacja zawiera po prostu odmienną ocenę dowodów – zresztą lakoniczną i nieprzekonywującą – korzystną dla oskarżonego B. D. (1).

Taka odmienna ocena jest naturalnie prawem obrońców, nie wynika z niej jednak by ocena dokonana w niniejszej sprawie przez Sąd orzekający charakteryzowała się dowolnością.

Nie budziła również wątpliwości ocena pozostałego materiału dowodowego sprawy w tym opinii wydanych przez biegłych dokonana przez Sąd i instancji w motywach zaskarżonego wyroku.

Stwierdzić trzeba, że rozumowanie Sądu Okręgowego w kwestii dowodów nie wykazało ani błędu logicznego ani żadnych niedomówień.

W konsekwencji sprawia to, że brak jest jakichkolwiek realnych podstaw do podzielenia podniesionego w apelacjach – nie popartego zresztą ani szerszą argumentacją, a przede wszystkim będącego wynikiem dowolnej oceny wybiórczo

wskazanych fragmentów dowodów – zarzutu dopuszczenia się przez Sąd I instancji błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku.

Konfrontując bowiem ustalenia faktyczne z przeprowadzonymi na rozprawie głównej dowodami trzeba stwierdzić, że dokonana przez Sąd Okręgowy rekonstrukcja zdarzeń i okoliczności popełnienia przypisanych oskarżonemu B. D. (1) przestępstw nie wykazuje błędu i jest zgodna z przeprowadzonymi dowodami, którym Sąd Okręgowy dał wiarę i na nich się oparł.

Jak wynika z obszernych motywów zaskarżonego wyroku Sąd I instancji rozważył wnikliwie wszystkie dowody mające istotne znaczenie dla poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych oraz wskazał przesłanki na podstawie których uznał oskarżonych M. Z. (1) i B. D. (1) za winnych popełnienia przypisanych im czynów.

Podzielając wywody Sądu Okręgowego w tym zakresie jako nie zawierające błędów w rozumowaniu, stwierdzić należy, że apelacje obrońców oskarżonych nie przytoczyły tego rodzaju argumentów, które mogłyby podważyć poczynione przez ten Sąd ustalenia.

Poczynione przez Sąd I instancji zarówno ustalenia faktyczne, jak i zawarta w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku obszerna argumentacja wyjaśniają w sposób przekonujący, dlaczego Sąd ten uznał oskarżonego M. Z. (1) za winnego popełnienia przestępstwa określonego w art. 258 § 3 kk, a oskarżonego B. D. (1) z art. 258 § 1 kk. Zaprezentowane przez Sąd Okręgowy wywody na ten temat znajdują pełne udokumentowanie dowodowe i są zgodne z utrwalonymi w orzecznictwie poglądami w kwestii interpretacji określenia „zorganizowana grupa” i pojęcia „kierowanie”, którymi posługuje się art. 258 kk.

Sąd Okręgowy mając na względzie ugruntowaną praktykę orzecniczą i poglądy doktryny wyjaśnił w sposób przekonujący i wyczerpujący dlaczego doszedł do przekonania, iż oskarżony M. Z. (1) założył, a następnie kierował zorganizowaną grupą przestępczą, do której oprócz niego należały w różnych okresach wskazane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku osoby, w tym oskarżony B. D. (1) mającą na celu popełnienie przestępstw skarbowych, przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi.

Należy zauważyć, że w odróżnieniu od związku zorganizowana grupa nie wymaga trwałych struktur ani dyscypliny organizacyjnej. Istotnym elementem odróżniającym związek od zorganizowanej grupy jest nadto sposób dopuszczenia do udziału w grupie. Jeśli jest sformalizowany, np. nowi członkowie są w specjalny sposób wprowadzani, zaprzysięgani itp. – wtedy mamy do czynienia ze związkiem. Jeśli natomiast przystępowanie do grupy ma charakter luźny, na zasadzie kontaktów towarzyskich i środowiskowych, wówczas mamy do czynienia ze zorganizowaną grupą.

Słusznie w szczególności wskazał Sąd I instancji, iż zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 2.11.2004 II Aka 119/04 (KZS 2005 (7-8/40)) wypełnia znamiona przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej, samo przystąpienie do niej i pozostawanie w jej strukturach, choćby bez pełnienia w niej funkcji czy wykonywania zadań. Nie jest konieczna wiedza sprawcy o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania. Nie jest konieczne uzasadnione oczekiwanie formalnego potwierdzenia udziału w grupie, wyboru kierownictwa.

Przestępstwo z art. 258 § 1 kk jest bowiem przestępstwem formalnym i sama przynależność do grupy mającej na celu popełnienie przestępstw, wyczerpujące znamiona tego przestępstwa (także wyrok Sąd Apelacyjnego w Poznaniu z 25.03.1999r. II Ka 45/99, OSA 2000/2/15).

Stwierdzić należy, iż ustalenia Sądu I instancji, że oskarżony M. Z. (1) czynem swym wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 258 § 3 kk, a oskarżony B. D. (1) przestępstwa z art. 258 § 1 kk w świetle ujawnionego w czasie przewodu sądowego materiału dowodowego nie mogą ulegać żadnej wątpliwości.

Uzasadnienie zaskarżonego wyroku zawiera szczegółowe wyjaśnienie podstawy prawnej zapadłego w omawianej sprawie rozstrzygnięcia. Zawiera nie tylko wymienienie zastosowanych przepisów, ale także wyjaśnia sposób

ich wykładni i zastosowanie. Wyjaśnienie podstawy prawnej przez Sąd I instancji daje odpowiedź na pytanie dlaczego Sąd zakwalifikował ustalony przez siebie stan faktyczny według konkretnych artykułów prawa materialnego wymienionego w części dyspozycyjnej wyroku oraz dlaczego wyłączył inne nasuwające się kwalifikacje.

Stwierdzić należy, że w świetle omawianych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dowodów z osób i dokumentów uprawniony był Sąd Okręgowy do uznania, że oskarżeni M. Z. (1) i B. D. (1) dopuścili się przypisanych im czynów w zakresie oraz w postaci przyjętej w ustaleniach zawartych w wyroku.

Z wyżej wskazanych powodów nie kwestionując poczynionych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ustaleń faktycznych, jak też uznając za prawidłowo dokonaną na ich podstawie ocenę prawną przestępczego działania obu oskarżonych Sąd Apelacyjny podzielił trafne stanowisko Sądu I instancji w tym zakresie.

Należy podkreślić, iż wszystkie ustawowe elementy każdego z przestępstw przypisanych oskarżonym M. Z. (1) i B. D. (1) znalazły swoje odpowiedniki w ustalonym i opisanym stanie faktycznym. Również stanowisko Sądu Okręgowego w kwestii kwalifikacji prawnej przypisanych im czynów – szeroko umotywowane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku – nie nasuwało zastrzeżeń.

Nie można także było zgodzić się z obrońcą oskarżonego B. D. (1), iż w niniejszej sprawie doszło do obrazy art. 44 § 1 kks, albowiem nastąpiło „przedawnienie karalności czynów opisanych w pkt 15 i 16 zaskarżonego wyroku. Stanowisko to zresztą nie zostało bliżej uargumentowane.

Jak wynika z motywów zaskarżonego wyroku uwadze Sądu Okręgowego nie uszedł „odległy czasokres inkryminowanego zachowania przypisanego oskarżonemu B. D. (1), a także treść art. 44 kks w brzmieniu obowiązującym do dnia 17 grudnia 2005r.

Przede wszystkim należy zwrócić uwagę na treść art. 6 § 2 kks. Przepis art. 6 § 2 kks określa zasady odpowiedzialności za przestępstwo skarbowe popełnione w warunkach ciągłości. Zgodnie z treścią art. 6 § 2 kks podstawę faktyczną czynu ciągłego stanowią co najmniej dwa zachowania tego samego sprawcy. Takie ujęcie wskazuje, że przepis ten służy do powiązania ze sobą w trakcie prawnokarnej oceny dwóch lub więcej odrębnych zachowań i uczynienia z nich jednej podstawy kwalifikacji prawnej traktowanej identycznie jako pojedyncze zachowanie sprawcy. Zastosowanie przepisu art. 6 § 2 kks (co miało miejsce także w czynach przypisanych w punktach 15 i 16 zaskarżonego wyroku B. D. (1)) prowadzi zatem do przyjęcia tożsamości czynu w rozumieniu art. 6 § 1 kks jako podstawy kwalifikacji prawnej w sytuacji ewidentnej wielości zachowań (por. wyrok SN z 26.03.1999r. IV KKN 28/99, wyrok SA w Lublinie z 12.09.2001r. II Aka 161/01 – OSA 2001r. z.12, poz. 90).

Przyjęcie konstrukcji czynu ciągłego w sposób istotny wpływa na określenie czasu popełnienia przestępstwa. Oparcie odpowiedzialności karnej na całym kompleksie zachowań konstytuujących czyn ciągły sprawia, że podstawą odpowiedzialności za czyn zabroniony popełniony w warunkach ciągłości określonych w art. 6 § 2 kks są wszystkie objęte znamieniem ciągłości zachowania stanowiące jeden czyn zabroniony, którego granice wyznacza początek pierwszego i zakończenia ostatniego z zachowań składającego się na czyn ciągły. Oznacza to, że czyn ciągły realizowany jest w wyznaczonym przez początek pierwszego z zachowań oraz koniec ostatniego zachowania przedziale czasowym. Czyn ciągły jest więc popełniony od chwili rozpoczęcia przez sprawcę pierwszego zachowania do momentu zakończenia ostatniego zachowania objętego znamieniem ciągłości.

Czyn ciągły oparty jest na założeniu materialnej niepodzielności przestępstwa, która przejawia się m.in. w tym, że bieg terminów przedawnienia karalności rozpoczyna się w chwili ukończenia ostatniego przestępczego zachowania się sprawcy (wyrok SN z 29.01.1992, II KRN 423/91, wyrok SN z 15.1.1976 III KR 162/76, A.Wąsek, Czyn ciągły . . . s.56).

Sąd Najwyższy identycznie wskazał moment, od którego obliczać należy bieg terminów przedawnienia, odwołując się do materialnego charakteru konstrukcji przewidzianej w art. 12 kk, którego konsekwencją jest uznanie wszystkich objętych znamieniem ciągłości zachowań za jeden czyn zabroniony. Oznacza to, że jedynie końcowe zachowanie tj. ostatnie ze składających się na czyn ciągły wyznaczają czas popełnienia czynu ciągłego. „ W efekcie, tylko ostatnie

zachowanie określa koniec czynu ciągłego i od tego zachowania rozpoczyna się bieg przedawnienia karalności przestępstwa stanowiącego czyn ciągły” – wyrok SN z 27.10.2005r. IV KK 226/05 (P.Kardas, G.Łabuda i T.Razowski – Kodeks Karny Skarbowy Komentarz LEX 2 wydanie tezy do art. 6 § 2).

Jak wynika z motywów zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy miał na względzie treść art. 44 kks w brzmieniu obowiązującym do dnia 17.12.2005r. oraz brzmienie tego przepisu w wersji obowiązującej od 17.12.2005r. Na instytucję przedawnienia karalności przestępstw skarbowych znajdującą swoje unormowanie w art. 44 kks składają się przepisy wyznaczające terminy przedawnienia (§ 1), reguły ustalające szczególny moment nastąpienia przedawnienia (§ 2), szczególne momenty rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia (§ 3, 4 i 6), przedłużenie terminów przedawnienia (§ 5) i spoczywanie biegu przedawnienia (§ 7). Termin przedawnienia karalności przestępstw skarbowych zagrożonych karą grzywny, ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 3 lat wynosi 5 lat, a termin przedawnienia karalności przestępstw skarbowych zagrożonych karą pozbawienia wolności przekraczającą 3 lata wynosi 10 lat. Terminy te obowiązują od 17.12.2005r. Poprzednio obowiązujące terminy wynosiły 3 lata gdy chodziło o przestępstwa skarbowe zagrożone karą grzywny lub ograniczenia wolności a 5 lat gdy chodziło o przestępstwa skarbowe zagrożone karą pozbawienia wolności. Jednakże jeśli termin przedawnienia karalności liczony wedle poprzednio obowiązujących przepisów nie wpłynął (jak ma to miejsce w niniejszej sprawie) przed dniem 17 grudnia 2005r. przedawnienie obliczane jest według nowych przepisów zgodnie z treścią art. 10 noweli z dnia 28 lipca 2005r. (ustawa z 28 lipca 2005r. o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw).

Mając na uwadze treść powyższych przepisów, czas popełnienia przypisanych przestępstw i ich kwalifikację prawną w tym przestępstwach przypisanych oskarżonemu B. D. (1) w punktach 15 i 16 zaskarżonego wyroku, na które wskazywał obrońca tego oskarżonego stwierdzić należy, iż nie upłynął jeszcze termin ich przedawnienia.

Zgodzić należało się również z Sądem Okręgowym w kwestii kar wymierzonych oskarżonym B. D. (1) i M. Z. (1) za poszczególne czyny. Wymierzając im kary Sąd I instancji stosował się do ustawowych dyrektyw i brał pod uwagę wskazane przez ustawę okoliczności. Kary jakie zostały wymierzone obu oskarżonym uwzględniają stopień społecznej szkodliwości czynów, a ich dolegliwość nie przekracza stopnia winy. Spełniają też zarówno zadania wychowawcze jak i zapobiegawcze wobec oskarżonych. Wymierzone kary będą miały również wpływ na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i ugruntują przekonanie, że przestępstwo nie uchodzi bezkarnie i nie popłaca – przeciwnie – spotyka się ze sprawiedliwą karą. Sąd Okręgowy nie pominął także sposobu życia obu tych oskarżonych przed popełnieniem przypisanych im przestępstw, w szczególności ich dotychczasowej karalności, a także zachowania po ich popełnieniu. Nie pominął Sąd ten przede wszystkim przyznania się oskarżonego M. Z. (1) do wskazanych czynów.

Jak wynika z motywów zaskarżonego wyroku Sąd I instancji wymierzając oskarżonym M. Z. (1) i B. D. (1) kary za poszczególne czyny wziął pod uwagę wszystkie występujące okoliczności łagodzące i obciążające ujawnione w toku przewodu sądowego i dlatego można je uznać za współmierne i sprawiedliwe. Nie negując występowania okoliczności łagodzących nagromadzenie okoliczności wielce obciążających obu oskarżonych nie pozwalało uznać kar wymierzonych za poszczególne czyny za rażąco niewspółmierne surowe.

Nie podzielił jedynie Sąd Apelacyjny stanowiska Sądu I instancji w kwestii wysokości kar łącznych pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonym M. Z. (1) i B. D. (1).

Zgodzić należało się ze stanowiskiem obrońcy M. Z. (1), iż wymierzona temu oskarżonemu kara łączna 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności razi swoją surowością.

Aby wymierzyć prawidłowo karę łączną należy wziąć pod uwagę okoliczności uwzględniające utrwalony w orzecznictwie pogląd, iż zastosowanie absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu zarówno kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy osądzonymi czynami objętymi tymże orzeczeniem. Relacje te sprowadzają się do określenia jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej kara łączna winna być zbliżona do dopuszczalnego minimum uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte wyrokiem. Nie bez znaczenia dla intensywności tego związku pozostaje także ocena wielkości

czynów przestępczych, rodzaj, wielość i podobieństwo dóbr prawnie chronionych naruszonych przestępstwami dokonanymi przez oskarżonego.

Sąd Okręgowy prawidłowo wziął pod uwagę przy wymiarze kar łącznych pozbawienia wolności, że w przypadku oskarżonego M. Z. (1) łączył w sumie osiem jednostkowych kar pozbawienia wolności o łącznej sumie – 8 lat i 3 miesiące, i że najwyższa z kar łącznych to kara 3 lat pozbawienia wolności, zaś w przypadku oskarżonego B. D. (1) – pięć jednostkowych kar pozbawienia wolności o łącznej sumie kar 7 lat i 8 miesięcy a najwyższa z kar łączonych to 3 lata pozbawienia wolności. Nadto, że należało zróżnicować wysokość kar łącznych pozbawienia wolności wymierzonych każdemu z oskarżonych.

Rozważając kwestię bliskości podmiotowo - przedmiotowej pomiędzy poszczególnymi czynami objętymi wymiarem kary łącznej stwierdzić należy, że zarówno odległość czasowa pomiędzy nimi, jak i podobieństwo sytuacji oraz naruszonych dóbr chronionych prawem przemawiają za istnieniem dość ścisłego związku pomiędzy nimi, a co ma istotny wpływ na wymiar kary łącznej. Jak wynika z motywów zaskarżonego wyroku Sąd I instancji co prawda zauważył „podobieństwo poszczególnych przestępstw, ich związek podmiotowo – przedmiotowy i czasowy” jednakże nie uwzględnił ich w dostateczny sposób przy wymiarze kary łącznej. Oczywiście ilość przestępstw popełnionych przez każdego z oskarżonych nie mógł pozostać obojętnym dla prawidłowego wymiaru tej kary i wykluczała możliwość zastosowania zasady pełnej absorpcji.

Z uwagi na powyższe Sąd Apelacyjny obniżył obu oskarżonym wymierzone kary łączne pozbawienia wolności: M. Z. (1) do 4 lat i 6 miesięcy a B. D. (1) do 4 lat.

Należy podkreślić, iż jednym z podstawowych czynników decydujących o wysokości kary łącznej jest wzgląd na cele owej kary w zakresie zarówno prewencji generalnej, jak i indywidualnej. Wzgląd na prewencję generalną czyli kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa wymaga, aby kara wymierzona sprawcy pozostawała w odczuciu społecznym w odpowiedniej relacji do karygodności popełnionych przez niego czynów. Nie jest przy tym równoznaczny z wymaganiem wymierzania wyłącznie tylko surowych kar. Oznacza jedynie potrzebę wymierzania takich kar, które odpowiadają społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dają gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości, tworzą atmosferę zaufania do obowiązującego systemu prawnego i potępienia, a nie współczucia, dla ludzi, którzy to prawo łamią.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego kary łączne pozbawienia wolności: 4 lat i 6 miesięcy dla oskarżonego M. Z. (1) i 4 lat dla oskarżonego B. D. (1) wraz z orzeczoną karą łączną grzywny oraz – co niemożna pominąć – orzeczonymi wobec obu oskarżonych środkami karnymi – przepadku na rzecz Skarbu Państwa kwot pieniężnych tytułem równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionych wskazanych w wyroku przestępstw będą dostateczną dolegliwością za popełnione czyny wskazującą na całkowitą nieopłacalność popełnienia tego ciągu przestępstw.

Sąd Apelacyjny mając powyższe na uwadze zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że obniżył wymierzone oskarżonym kary łączne pozbawienia wolności: M. Z. (1) do 4 lat i 6 miesięcy, B. D. (1) do 4 lat, a w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd Apelacyjny zwolnił obu oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze uznając, że ich obecna sytuacja majątkowa sprawia, że byłoby to dla nich zbyt uciążliwe.

Hanna Grądzielewska Przemysław Grajzer Ewa Sikorska-Krysztafkiewicz